

nummer 5 | 13e jaargang | oktober 2012

Marechaussee Contact

Stichting Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting
en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Vormgeving en druk

Ten Brink, Meppel

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend nummer

Voor informatie over het aanleveren
van kopij graag contact opnemen met
de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij
voor de volgende uitgave van
Marechaussee Contact is 16 november 2012

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
8	De geschiedenis van het Wapen, deel XX
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
12	Het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee
14	Drie generaties bij het Wapen
18	De Bijstand: Kruisraketten en hondenhokken
20	Deel VII van de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
22	SMC-Allerlei
26	Personalia
27	SMC-Informatie

Omslag: 1985, Koude Oorlog.
41 MarEsk Seedorf:
actief in West-Duitsland.
Foto: Jos Verhulst, zie pagina 14.

Observaties voorzitter

Op 1 september hebben we in Roermond onze in Indië gevallen collega's herdacht. Elders in dit nummer vindt u van die plechtigheid een verslag. Velen waren ook dit jaar weer naar het Nationaal Indië-Monument gekomen. Dit keer was ook Z.K.H. Prins Willem-Alexander bij de herdenking aanwezig, zijn komst werd door allen zeer op prijs gesteld, zo ook de door minister Hillen gehouden toespraak. Ik hoop dat deze herdenking nog lang in deze sfeer mag plaatsvinden.

Op 28 september is voor de dertiende keer onze KMar Veteranendag te Apeldoorn gehouden. Fijn aan deze dag is dat het de ontmoetingsplek is voor die zich veteraan mogen noemen. Bij de herdenking van de gevallen hield CKMAR, dit keer voor het eerst luitenant-generaal dr. Hans Leijten, traditiegetrouw een toespraak. Hij toonde in zijn toespraak zijn betrokkenheid bij de veteranen en hun achterban. Na zijn toespraak werd het woord gegeven aan luitenant-generaal b.d. Ted Meines. Op niet mis te verstane wijze gaf hij aan dat iedereen als radertje in het geheel van wezenlijk belang is. Een luid applaus - niet gebruikelijk bij een militaire plechtigheid - gaf aan dat hij velen met zijn woorden had geraakt. Na de plechtigheid was er in de, op het Square geplaatste, tent volop gelegenheid om oude banden aan te halen. In de loop van de middag keerde allen tevreden huiswaarts. Op onze website kunt u meer informatie over deze, weer voortreffelijk georganiseerde, dag aantreffen, aldaar is ook de door CKMAR gehouden toespraak na te lezen.

Met elkaar kunnen we ook weer terugzien op een zeer geslaagde Algemene Reünie. Ongeveer 360 begunstigers zijn naar 'De Molen' in Harskamp gekomen. Roel Gras en de leden van zijn reüniecommissie kregen weer veel complimenten. De dag was door hen voortreffelijk voorbereid, alles verliep naar wens. Net als in Apeldoorn werden al snel over en weer ervaringen uitgewisseld. Op onze website treft u meer informatie over deze bijeenkomst aan.

Op 1 oktober heb ik de functie van directeur van ons museum overgenomen van kolonel b.d. Stan Klijnhout. Vanaf januari heb ik me als zijn adjunct kunnen verdiepen in alles wat met ons museum te maken heeft. In de loop der jaren heeft hij met zijn team weten te bereiken dat ook ons museum de status heeft van geregistreerd museum, voor mij en het huidige team een uitdaging om die status te behouden en te blijven voldoen aan de gestelde normen. Elk jaar krijgen we nu ongeveer 17.000 bezoekers, rond 2001 waren er dat nog ongeveer 11.000. Het bestuur van de Stichting Museum der Koninklijke Marechaussee heeft dan ook publiekelijk de waardering voor de inzet van Stan uitgesproken, ik sluit me daar geheel bij aan en heb dat ook tijdens onze interne bijeenkomst op 1 oktober laten blijken.

Ik heb in de afgelopen maanden te Buren veel collega's mogen begroeten, steeds meer wordt invulling gegeven aan de functie van Marechaussee Meeting Point. Velen komen regelmatig naar ons museum, sommigen – zelfs oud-gedienden – soms voor de eerste keer. Allen tonen zich aangenaam verrast over wat er sinds de oprich-

ting in 1936 is verzameld en wat er over het Wapen aan het publiek wordt getoond. De expositie toont echter maar een deel van ons erfgoed. Minstens net zo belangrijk, misschien nog belangrijker, zijn de archieven die in al die jaren zijn aangelegd en de boeken die in die 76 jaar zijn verzameld. Dat alles had niet gekund zonder de betrokkenheid van onze achterban. Vanaf deze plek wil ik nog eens benadrukken dat persoonlijke aantekeningen, fotoalbums en dergelijke voor ons museum, maar ook voor ons Wapen, van heel groot belang zijn. Denk niet op voorhand dat iets niet zal bijdragen aan de kennis van ons verleden, laat die beoordeling alstublieft aan ons als museumteam over. U kunt ons net die ene ontbrekende schakel aanreiken! In feite begint het verleden al bij het heden. Wij doen er heel veel aan om op de hoogte te blijven van wat er nu bij ons Wapen speelt, leggen daaromtrent ook zo veel mogelijk vast. Door zo te handelen, hopen wij over een paar jaar vragen over nu te kunnen beantwoorden. Bij het vastleggen van het heden hebben wij zeker ook uw steun nodig. Velen sturen bijvoorbeeld tijdens een missie algemene berichten over hun ervaringen in den vreemde naar familie en kennissen, ook die berichten zouden wij graag ontvangen. Bij deze de oproep ons museum ook op een dergelijke verzendlijst te zetten. Het ons alsnog achteraf toesturen van die artikelen zou natuurlijk ook geweldig zijn. Op deze wijze dragen wij allen bij aan het behoud van ons erfgoed en maken we toekomstige studies mogelijk.

Zelf vind ik het heel fijn dat ik zowel voorzitter van onze stichting als directeur van ons museum mag zijn. Als stichting richten we ons op het onderhouden en vernieuwen van vriendschappelijke en kameraadschappelijke contacten tussen hen die werkzaam zijn of werkzaam zijn geweest bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens vormen wij een vriendenkring rondom ons mooie Wapen waarbij nieuwe begunstigers van harte welkom zijn! In het museum richten we ons onder andere op de verankering van ons Wapen in de samenleving en op de bevordering van het bestuderen van de geschiedenis van ons Wapen. Met het vervullen van beide functies heb ik de gelegenheid me ook als bd-er integraal voor onze organisatie in te kunnen blijven zetten. Ik acht deze combinatie van functies dan ook ideaal!

Ik wens u weer heel veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Onderzoek naar mensenhandel in Limburg

De Koninklijke Marechaussee heeft in samenwerking met de Politie Limburg Zuid in een onderzoek naar mensenhandel twee mannen aangehouden.

De mannen van respectievelijk 46 uit Landgraaf en 33 jaar uit Heerlen werden aangehouden in Kerkrade bij hun club, waar zij diverse vrouwen vermoedelijk te werk hadden gesteld in de prostitutie. Rechercheurs hadden het vermoeden dat het

tweetal de dames ertoe hebben gebracht seksuele diensten aan te bieden, met de bedoeling ze uit te buiten. De dames waren onder meer afkomstig uit Hongarije en Roemenië. Het onderzoek werd in juni opgestart onder leiding van het Openbaar Ministerie in Maastricht.

Aan de actie die onlangs plaats-

vond namen 65 medewerkers van de Koninklijke Marechaussee, Politie, gemeente Kerkrade en Openbaar Ministerie deel. Er werden onder andere financiële rechercheurs, zedenrechercheurs en leden van Forensische opsporing van de Marechaussee en speurhonden van de Douane ingezet. Tijdens doorzoeken onder leiding van de rechter-commissaris in panden in Kerkrade, Landgraaf, Eygelshoven en in Duitsland vonden rechercheurs duizenden euro's, diverse hoeveelheden drugs en diverse verboden erotische stimuleringsmiddelen. Ook werden diverse kluizen, auto's, gegevensdragers en administraties in beslag genomen. In diverse panden werden vrouwen aangetroffen, die vermoedelijk werkzaam zijn in de prostitutie.

Het onderzoeksteam van Marechaussee en Politie zal verder onderzoek doen naar de verdachten. De mogelijke slachtoffers van mensenhandel zullen worden opgevangen en verhoord door zedenrechercheurs. Meerdere aanhoudingen worden niet uitgesloten.

Drie verdachten van invoer van 65 kilo cocaïne aangehouden

Het CargoHarc team, een samenwerkingsverband, van de Koninklijke Marechaussee, FIOD en de Douane, ter bestrijding van drugssmokkel via Schiphol heeft in een onderzoek naar de invoer van ruim 65 kilogram cocaïne drie verdachten aangehouden en doorzoeken in woningen verricht.

Eind december 2011 werd door leden van het CargoHarc-team op Schiphol 65 kilogram cocaïne aangetroffen en in beslag genomen. Het spul was verstopt in een zending bloemen afkomstig uit Bogota, Colombia. Na aantreffen van de bloemenzending met cocaïne heeft dit team onder leiding van het Openbaar Ministerie Haarlem onderzoek verricht naar deze smokkel.

In het onderzoek van het CargoHarc-team zijn een 52-jarige man uit Badhoevedorp en twee mannen van

38 en 37 jaar uit Amsterdam aangehouden. De 37-jarige verdachte uit Amsterdam is werkzaam bij een bedrijf op de Luchthaven Schiphol. Bij de doorzoeken is een groot geldbedrag van bijna een half miljoen euro aangetroffen en in beslag genomen. Tevens zijn bij één van de verdachten twee vuurwapens en softdrugs gevonden.

Er is verder onderzoek verricht naar de aangehouden verdachten en hun betrokkenheid bij de cocaïnesmokkel.

Ook op Bonaire mensenhandel!

Onder leiding van het Openbaar Ministerie BES (BES is de afkorting van de eerste letters van de eilanden Bonaire, Sint Eustatius en Saba) hebben het KPCN (Korps Politie Caribisch Nederland) en de Koninklijke Marechaussee drie personen met de Nederlandse nationaliteit aangehouden in de leeftijd van 60, 52 en 42 jaar. Zij worden verdacht van mensenhandel op Bonaire.

Onder leiding van de rechter-commissaris vonden daarnaast bij een gecoördineerde actie meerdere huiszoeken plaats,

waaronder bij Paradise INN, gelegen aan de Kaya Nikiboko Noord, lokaal beter bekend als Pachi's place.

Er zijn diverse goederen in beslag genomen. De aangehouden personen zijn de eigenaar en twee werknemers van Paradise INN. Zij worden ervan verdacht betrokken te zijn bij arbeidsuitbuiting en seksuele uitbuiting van vrouwen bij in Paradise INN.

De verdachten werden voorgeleid aan de

rechter-commissaris te Bonaire.

Het onderzoek is nog in volle gang. Meer aanhoudingen worden niet uitgesloten.

Dief opgespoord via GPS

De KMar heeft op Schiphol een 46-jarige man uit Heemskerk aangehouden voor diefstal.

Marechaussees werden op de luchthaven aangesproken door een man, die verklaarde dat zijn tabletcomputer zou zijn gestolen. Volgens de aangever zou de dief met zijn tablet even tevoren in een bus zijn gestapt met zijn. De man voegde eraan toe dat hij met zijn mobiele telefoon, via een global positioning systeem (GPS) kon zien waar de tabletcomputer

'heen ging'.

Hierop startte de

Marechaussee een zoektocht en troffen ze de computer aan in een auto op een parkeerplaats op Schiphol. De bestuurder uit Heemskerk werd hierop aangehouden voor diefstal.

De tabletcomputer is teruggegeven aan de aangever, de Marechaussee maakte proces-verbaal op van de diefstal.

MTV levert aanhouding op!

In de internationale trein van Duitsland naar Utrecht werd een 44-jarige Dominicaanse man door marechaussees van Brigade Oostgrens-Midden gecontroleerd tijdens een MTV-controle (Mobiel Toezicht Veiligheid).

Uit die controle bleek dat hij nog een gevangenisstraf van driehonderd dagen moest uitzitten na een veroordeling voor drugsmokkel. Nadat de man was aangehouden, bleek de man vijfenzeventighonderd euro onder zijn kleding verstopt te hebben. Omdat hij geen aan-

nemelijke verklaring kon geven over hoe hij aan het geld kwam, werd hij tevens aangehouden op verdenking van witwassen. Uit onderzoek bleek verder dat de man sporen, vermoedelijk van cocaïne, op zijn kleding en lichaam had.

De Koninklijke Marechaussee in Zevenaar deed verder onderzoek naar de aangehouden verdachte.

Aansluitend werd de verdachte overgebracht naar een huis van bewaring om zijn gevangenisstraf van driehonderd dagen alsnog uit te zitten.

Gezochte Chinees met vals paspoort opgepakt

De Koninklijke Marechaussee heeft een man aangehouden tijdens een MTV-controle. De man werd gecontroleerd en legitimeerde zich met een, naar later bleek, vals Bulgaars paspoort.

Bij nader onderzoek naar de verdachte bleek betrokkene afkomstig uit China en als ongewenst vreemdeling in Nederland gesignaleerd te staan. De verdachte bleek tevens onder vijf verschillende namen gesignaleerd te staan voor onder andere overtredingen van de Opium- en de Wegenverkeerswet en voor het opgeven van een valse naam.

Betrokkene is aangehouden, in verzekering gesteld en werd voorgeleid bij de rechter-commissaris in Breda.

Het onderzoek naar de man vond plaats door de Brigade Scheldestromen van de Marechaussee.

Internationaal opsporingsbericht leidt tot aanhouding vliegtuigdieven

De Koninklijke Marechaussee op Bonaire heeft twee mannen van 29 en 32 jaar aangehouden op verdenking van diefstal. Het chartervliegtuig waarmee de verdachten vlogen, bleek gestolen te zijn op de Bahamas.

De Marechaussee kwam de verdachten op het spoor naar aanleiding van binnengekomen informatie. Eerder zou een vliegtuig zijn gestolen op de Bahamas. De autoriteiten op de Bahamas hebben hierop een internationaal opsporingsbericht uitgedaan naar de omliggende landen om uit te kijken naar het vliegtuig. Het vliegtuig werd door de Marechaussee op Bonaire (Flamingo) International Airport herkend, waarop de verdachten konden worden aangehouden.

De Marechaussee zet het onderzoek naar de verdachten, onder leiding van het Openbaar Ministerie Bonaire, voort.

Verdachten aangehouden na gewelddadige vrijheidsberoving op Schiphol

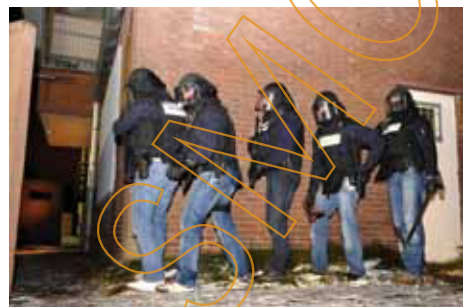
De Koninklijke Marechaussee heeft in een rechercheonderzoek naar geweldpleging, vrijheidsberoving en diefstal met geweld, twee verdachten aangehouden.

Het rechteerteam drugsbestrijding van de Marechaussee op Schiphol startte in maart 2012 een onderzoek nadat een man en een vrouw hiervan aangifte hadden gedaan. Het tweetal verklaarde dat ze, na terugkomst van vakantie met hun twee kinderen op Curaçao met een vuurwapen werden bedreigd en van hun vrijheid werden beroofd. Dit vond plaats op de Luchthaven Schiphol bij een parkeergarage. De aangevers vermoedden dat de daders wellicht dachten dat ze verdovende middelen bij zich zouden hebben. Het gezin, vader, moeder en twee kinderen werd door de daders gedwongen in hun auto te stappen en werd later in de buurt van Den Haag beroofd van hun reisbagage en hun auto. Ook werd de vader mishandeld door de daders. In het onderzoek van de Marechaussee, dat volgde, werd eind

mei een 29-jarige verdachte zonder vaste woon- of verblijfplaats aangehouden.

De aanhouding vond plaats in een Huis van Bewaring, waar de man reeds vast zat in verband met een ander geweldsdelict. Onlangs werd een 32-jarige Rotterdammer in zijn woonplaats aangehouden door het arrestatieteam van de Marechaussee. Het team (BSB, brigade speciale beveiligingsopdrachten) werd ingezet omdat de verdachte mogelijk vuurwapengevaarlijk zou zijn.

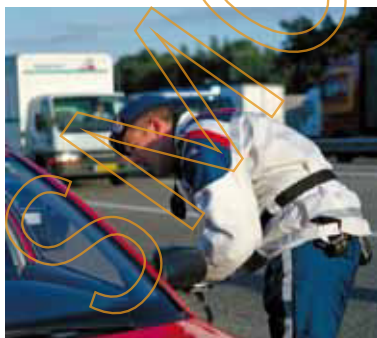
De Marechaussee zal verder, onder leiding van het Openbaar Ministerie Haarlem locatie Schiphol, onderzoek doen naar de aangehouden verdachten. Meerdere aanhoudingen worden niet uitgesloten.

Voor moord en mensensmokkel gesignaleerde Griek opgepakt

De Koninklijke Marechaussee heeft in Maastricht een 66-jarige Griek aangehouden, die internationaal gesignaleerd stond door de Griekse autoriteiten in verband met moord en mensensmokkel.

De man, van wie al vermoed werd dat hij in Nederland verbleef, werd gecontroleerd nadat marechaussees hem een verkeersovertreding zagen begaan. De KMar was net bezig met een MTV-controle op de Fort Willemweg en

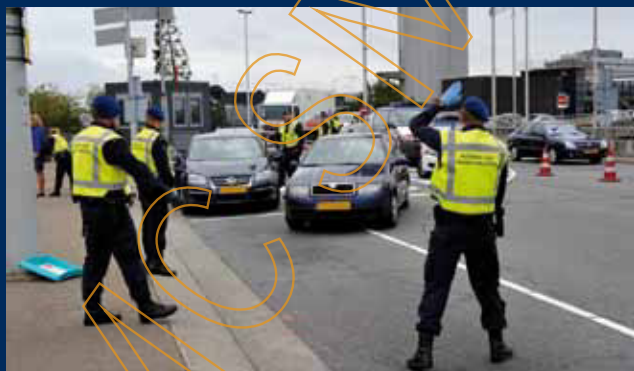

besloten hem te controleren omdat hij een weg inreed waar hij niet in mocht gaan.

Uit controle bleek dat men te doen had met een van moord en mensensmokkel verdachte Griek.

De verdachte werd overgedragen aan het OM in Amsterdam. Het OM zal zich buigen over de mogelijke overlevering aan Griekenland.

Preventieve fouilleeractie op Schiphol

De Koninklijke Marechaussee heeft onlangs op Schiphol een preventieve fouilleeractie gehouden.

Op een honkbalknuppel, twee messen en wat gebruikershoeveelheden softdrugs na, leverde de actie, waarbij meer dan honderd auto's werden gecontroleerd, weinig bijzonderheden op. Wel namen marechaussees een auto in beslag die in een zodanige staat was dat er verder mee rijden onverantwoord was. De Koninklijke Marechaussee houdt op diverse luchthavens regelmatig preventieve fouilleeracties om de aanwezigheid van wapens op luchthaventerreinen tegen te gaan. Op luchthavens is de Marechaussee verantwoordelijk voor de politietaken.

3 november 2012

Reünie Dienstplichtigen 1982-6 te Buren

De initiatiefnemers van deze reünie zijn er in geslaagd een groot deel van de collega's op te sporen. Op zaterdag 3 november van 12.30 tot 17.15 uur vindt de reünie plaats in de dependance van het Marechausseemuseum. De Groep Dienstplichtige Marechaussee zal met re-enactment de bijeenkomst opluisteren.
Informatie: C.Lindenberg@chello.nl en/of fam.bruekers@athome.nl

16 november 2012

Reünie Brigade-Noord Holland te Den Helder

Voor 16 november was bovengenoemde reünie aangekondigd. De organisatoren laten weten dat deze door omstandigheden geen doorgang kan vinden. Zij bekijken de mogelijkheden om de reünie nu in 2013 te houden, nadere berichten volgen tegen die tijd.

17 november 2012

SMC-reünie MFO te Apeldoorn

Zoals al eerder aangekondigd zal op zaterdag 17 november, van 10.00 tot 16.30 uur, onder auspiciën van SMC, een reünie worden gehouden van KMar-personeel dat dienst heeft gedaan bij de Multinational Force and Observers (MFO). Begin oktober hadden zich al meer dan vijftig belangstellenden aangemeld, ook verwacht de reüniecommissie enkele genodigden, waaronder waarschijnlijk de Commandant KMar dan wel zijn plaatsvervanger.

Programma

Het reünie-programma is terug te vinden op pagina 8 van Marechaussee Contact augustus 2012 en op de SMC-web-site.

Nog enkele dagen om in te schrijven

Inschrijvingen dienen uiterlijk op 5 november aanstaande

bijgeschreven te zijn op de bankrekening van de SMC-reüniecommissie. (ING-rekening: 715795 t.n.v. Stichting Marechaussee Contact, Reüniecommissie, Walstro 33, 1273 BH Huizen).

Met zekere regelmaat besteedt Marechaussee Contact (MC) aandacht aan missies die door de KMar wereldwijd worden of werden uitgevoerd. En aan Nederlands-Indië, Korea en Nieuw Guinea wordt zelfs in elke uitgave een vaste rubriek gewijd. In de naoorlogse geschiedenis van de KMar is er voor het eerst sprake van missies in de jaren veertig en vijftig, waarna pas rond 1980 weer marechaussees worden uitgezonden en wel met toenemende frequentie en omvang, bijvoorbeeld naar Libanon, Sinaï, het voormalig Joegoslavië en tot op de dag van vandaag naar Afghanistan en enkele Afrikaanse landen. Afhankelijk van de belangstelling en van de aard en omvang van de uitzending worden door SMC reünies georganiseerd.

15 december 2012

Kaarslichtevenement te Buren

Op zaterdag 15 december wordt, voor de elfde keer, het evenement 'Buren bij Kaarslicht' georganiseerd. De straatverlichting gaat uit en de binnenstad van het historische Oranjestadje wordt gedurende twee uur - van 19.00 en 21.00 uur - uitsluitend verlicht door kaarsen en fakkels. Ieder jaar weer een drukbezocht evenement dat de bezoekers in kerststemming brengt. Het Marechausseemuseum in het Koninklijke Weeshuis doet natuurlijk mee, een kwintet musici van het Trompetterkorps KMar zal optreden in de dependance.

5 februari 2013

Reünie beroeps 1963-1 te Buren

Bestemd voor beroepsmarechaussees die op 5 februari 1963 in Apeldoorn aan hun opleiding begonnen.
Locatie: Marechausseemuseum Buren
Informatie: e.bouwman@ziggo.nl

District Koninklijke Marechaussee/ Koninklijke Luchtmacht BRD

Reeks artikelen over de geschiedenis van het Wapen,

Deel XX

Door E.A.W. Damen (1960-3)

Behalve die van de Parate Marechaussee 'veroorzaakte' de Koude Oorlog ook de oprichting van een bijzondere eenheid marechaussees en wel die van het District Koninklijke Marechaussee / Koninklijke Luchtmacht BRD.

Het is 1964, voor het eerst in de geschiedenis van het Wapen zijn marechaussees onder bevel gesteld van de Koninklijke Luchtmacht.

Inleiding

In het midden van de jaren vijftig werd de inzet van geleide wapensystemen voor de luchtverdediging overwogen door de Koninklijke Luchtmacht. Internationaal werd in NAVO-verband bediscussieerd of – en zo ja hoe? – dergelijke wapens een functie konden gaan vervullen, hierbij stond aanvankelijk niet vast of de Landmacht dan wel de Luchtmacht belast zou worden met het oprichten van eenheden voor grond-lucht geleide wapensystemen. Het werd uiteindelijk de Luchtmacht die vanaf 5 juni 1958 met een NIKE-bataljon werd uitgebreid. De taken van deze

eenheid maakten het noodzakelijk deze in vlak aan het IJzeren Gordijn grenzende gebieden te plaatsen. Een lange periode van opleiding, onder andere in EL Paso USA en implementatie op

Brigade Bramsche

locaties in de Bondsrepubliek West-Duitsland (BRD) tot en met het bouwen van ongeveer 1800 huizen, volgde.

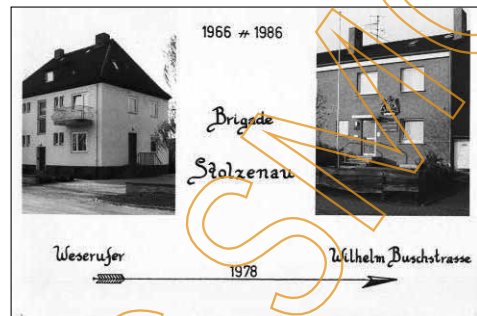
Op 1 november 1959 komt de 1ste Groep Geleide Wapens naar Duitsland, in de loop van de tijd gevolgd door nog eens vier groepen. Uiteindelijk werd deze opbouw eind 1967 als volledig voltooid beschouwd.

Eigen Marechaussee-district bij de Groep Geleide Wapens (GGW)

Vanaf de komst van de eerste groep is de KMar in de BRD aanwezig, in 1960 wordt het detachement Münster-Handorf opgericht, dit detachement maakt deel uit van het District KMar Enschede. De ontplooiing van de GGW noodzaakt de oprichting van KMar-brigades op de gekozen locaties. Achtereenvolgens gebeurt het volgende :

- 1961 Detachement Münster-Handorf wordt zelfstandige brigade, Münster-Rheine, in 1963 omgedoopt in Brigade KMar Schöppingen. (2de Groep Geleide Wapens)
- 1962 Detachement Greven-Reckenfeld, in 1963 omgezet tot Brigade KMar Borgholzhausen. (1ste GGW)
- 1964 De ontwikkelingen leiden er toe dat op 1 april besloten wordt om in Borgholzhausen een zelfstandig district onder

Personeel
Brigade KMar
Stolzenau 1979

Brigade
Stolzenau BRD

de naam District Koninklijke Marechaussee/Koninklijke Luchtmacht BRD op te richten. Het district wordt onder operationeel bevel geplaatst van de Commandant Commando Luchtverdediging KLU geplaatst. Nog dat jaar wordt op 15 oktober de Brigade Blomberg uitgezet, evenals een eigen brigade voor de Groep Techniek en Materieel Geleide Wapens in Bramsche, de Brigade Bramsche.

1965 Op 1 maart volgt de Brigade Hessisch-Oldendorf. De districtsstaf verhuist 3 maanden later, 23 juni, naar Greven.

1966 Het District Koninklijke Marechaussee/Koninklijke Luchtmacht BRD is op volle sterkte met zes brigades en een districtsstaf. Er volgt een periode waarin nog al eens van huisvesting wordt veranderd, sommige locaties zijn tijdelijk en worden ingeruild voor meer adequate gebouwen voor wonen en werken.

1974 Ten gevolge van de Defensienota 1974 worden twee Groepen geleide Wapens en de Groep Techniek en Materieel samengevoegd tot de 12de Groep Geleide Wapens en wordt de vierde groep opgeheven. Gevolg is dat de Brigades Greven (voorheen Borgholzhausen) en Hessisch-Oldendorf worden opgeheven. De districtsstaf verhuist naar een andere locatie.

1987 De Brigades Schöppingen en Bramsche worden opgeheven. De vraag komt op of na alle veranderingen c.q. inkrimpingen nog voldoende bestaansrecht overblijft voor een zelfstandig District Koninklijke Marechaussee/Koninklijke Luchtmacht BRD? Er zijn uiteindelijk nog twee brigades overgebleven. Aan het district komt in 1995 een einde, alle KMar-presentie in de Bondsrepubliek komt onder de hoede van het nieuwe District KMar Bondsrepubliek Duitsland.

Wonen en werken in de Bondsrepubliek Duitsland

Het werken in Duitsland week nog al af van het Marechausseewerk in Nederland. Ten opzichte van de Nederlandse militairen was de KMar volledig bevoegd om op te treden op basis van wetsartikelen van het Nederlands Wetboek van Strafrecht, dat van het Militaire Strafrecht en het NATO-Statusverdrag. Optreden ten opzichte van Nederlandse burgers was geen bevoegdheid en betekende in de praktijk bemiddelend en ondersteunend 'zusammenarbeiten' met de West-Duitse Politie. Nederlandse militairen die daarvoor in aanmerking kwamen werden, op grond van bilaterale overeenkomsten, berecht door de Nederlandse

militaire justitie, hoewel in bijzonder ernstige gevallen berechting door de West-Duitse justitie plaats kon hebben. Het dagelijks werk was gevarieerd en behelsde onder meer afhandelen van verkeersongevallen of overtredingen, escorteren, patrouilleren en afhandelen van militaire misdrijven al dan niet in samenwerking met de onderdeelcommandanten en nog veel meer. Het KMar-personeel, net als hun Luchtmachtcollega's overigens, woonde en werkte ver van familie in een vreemde omgeving. Niet gehuwd of samenwonend personeel woonde over het algemeen op de brigade. Had men een partner dan woonde men in een dienstwoning in één van de zogeheten Nederlandse Siedlungen of in de particuliere Duitse sector. Dagelijkse boodschappen deed men bij de Duitse middenstand, voor andere artikelen kon men terecht in een Nederlandse CADI- winkel, een Amerikaanse Special Service Shop of een Engelse NAAFI-shop, alle rijkelijk voorzien van belastingvrije artikelen. Kinderen kregen onderwijs via het Nederlands basisonderwijs dat op elke locatie

gegeven werd en MAVO- of HAVO-onderwijs, waarvoor soms een langere reistijd noodzakelijk was. Het wonen en werken in West-Duitsland stond op de allereerste plaats in het teken van de Koude Oorlog. Dagelijks werd dreiging ervaren en iedere militair was zich terdege bewust van de reden waarom hij dichtbij de Oost-Duitse grens gelegerd was. Toch was het wonen in de BRD ook plezierig, er konden toeristische tochten gemaakt worden en het was een bijzondere ervaring om een deel van je carrière bij het Wapen in het buitenland door te brengen. Een emotioneel fenomeen was een bezoek aan het IJzeren Gordijn. Daar werd nog eens extra duidelijk waarom deze marechaussees en hun partners daar in West-Duitsland waren. Prikkelraad, wachttorens en naar het oosten gerichte wapens, bedoeld om de Oost-Duitsers in eigen land te houden, bezorgden je kippenvel, zoals één van de vele marechaussees die deel uitmaakte van het District Koninklijke Marechaussee/Koninklijke Luchtmacht BRD, het uitdrukte....

Teambuilding reservisten KMar 2012

Als het gaat waaien

Hoe was dat nu

Het blijven damesbrommers

Freek met zijn top 2000

Instructie bedden opvouwen

Reservisten

Het reservepersoneel van de KMar bestaat uit diverse groepen. Executieve onderofficieren en officieren bestemd voor ondersteuning van de districten en brigades in het land. Daarnaast reservisten die als project- of liaisonofficier worden ingezet en reservisten behorend tot het Trompetterkorps en/of de Bereden Brigade.

Oldemarkt

Door het organiseren van een jaarlijkse teambuildingsbijeenkomst hebben deze diverse groepen reservisten een uitstekende gelegenheid om de onderlinge contacten goed aan te halen. Door omstandigheden kwam de bijeenkomst in 2011 te vervallen. Iedereen keek dan ook reikhalzend uit naar de bijeenkomst in 2012 die werd gehouden op 22 en 23 juni in Oldemarkt, een klein gehucht tussen Steenwijk en Lemmer. De editie 2012 stond dit jaar onder leiding van eerste luitenant Philip Minnema en opperwachtmeester Jan Schekman van het bureau reservepersoneel KMar en reservekapitein Freerk van Rossem. Uitdaging was natuurlijk om de deelnemers een aantrekkelijk en gevarieerd programma aan te bieden waarbij er een goede mix is tussen inspanning en ontspanning.

Bivak

En ook dit jaar werd die weer goed gevonden! Door de uitstekende contacten van elnt Philip Minnema konden de reservisten gebruikmaken van de faciliteiten van de voetbalclub FC Oldemarkt. De kantine, keuken, kleedruimtes stonden exclusief ter beschikking en overnachten was natuurlijk eenvoudig geregeld door de plaatsing van boogtenten op het oefenveld! Hier kwam het 'inspanningselement' om de hoek. Ow Jan Schekman moest

in het kader van zijn laatste examenopdracht voor een heuse examencommissie laten zien dat hij in staat was om de gehele groep reservisten aan te sturen bij de plaatsing van het Bivak. Zo kon het nuttige met het aangename prima worden verenigd en uiteraard is hij met vlag en wimpel geslaagd!

Quiz

's Middags was er een grote Solextocht door de omgeving. Iedereen had een eigen Solex tot zijn beschikking en het is miraculeus hoe deze snorfietzen na zoveel jaren nog steeds zo uitstekend dienst kunnen doen. De avond werd, in aanwezigheid van generaal-majoor H. Beentjes, de inspecteur reservepersoneel, begonnen met een prima barbecue. Om de 'vak'-kennis van de reservisten te testen, werd de avond opgeluisterd met een 'TOP 2000'-quiz. Op een groot scherm werden muziekvideofragmenten getoond uit de historie van de popmuziek. Met behulp van Apps van Shazam of Soundhound kwam de artiestennaam of songtitel vervolgens snel naar boven dus helemaal eerlijk verliep de competitie soms niet!

Kanotocht

Na een comfortabele nacht in de boogtenten zorgden leden van het Trompetterkorps met muziek voor een vroege reveille. Dit was nodig want de boogtenten (en met name de vouwstretchers) moesten weer op de NATO standaard wijze worden opgeruimd. Na een heerlijke kanotocht door de Weerribben (helaas voor een enkeling een zoektocht naar de finish) werd de bijeenkomst beëindigd met koffie en taart. Al met al ook dit jaar weer een zeer geslaagde bijeenkomst!

Liefdevolle Veteranendag Koninklijke Marechaussee

Mega-partytent
vol oude en
jonge veteranen

De frisse morgen veranderde snel in zonneshijn. De tent op het square vulde zich met meer veteranen dan voorheen. In totaal een kleine negenhonderd personen, onder wie de 'grondlegger' van het veteranenbeleid, de 91-jarige lgen b.d. Ted Meines. Deze sprak tijdens de ceremonie bij het monument. Hier vergeleek hij veteranen met de grote en kleine radertjes van zijn oude wandklok en sloot af met: 'Ik hou van jullie allemaal'.

Kranslegging

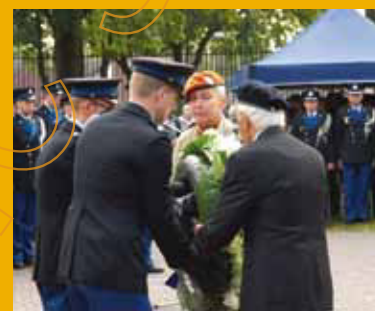
Apeldoorn, vrijdag 28 september 2012, een dag om elkaar te ontmoeten en herinneringen van vroeger op te halen en te delen. Voornaam was de herdenking bij het monument waar met toespraak en kranslegging gevallen collega's werden herdacht. Lgen dr. Hans Leijtens sprak er als CK-MAR treffende woorden en haalde ook het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie aan. Allen hoorden toe: de oorlogs- en vredesmissieveteranen, de actieven met vredesmissie-ervaring, de standaardwacht KMar, het Trompetterkorps KMar, een peloton studenten, alsmede de (militaire) autoriteiten en genodigden. Ook de SMC-ers voor de kranslegging (Wim Jansen en Ellen Scheltinga) en het in top hijsen van de driekleur (Cor Vogelaar en Cees van Ingen).

4 oktober 2013

Naast de tent was een scala aan KMar-voertuigen opgesteld waarmee veteranen zich konden vermaken. Twee KMar-ruiters van de Bereden Brigade reden rond en drie re-enactmentgroepen lieten de KMar van vroeger zien. De nasi-maaltijd liet zich goed smaken en het gonsde langs de diverse stands met informatie. Tegen 15.00 uur (eerder dan we gewend zijn) was iedereen weer op weg naar huis. Allen hadden een rekenmachine als aandenken gekregen, veteranen bovendien een fietsstuurtas. De projectorganisatie kijkt met alle aanwezigen terug op een geweldige veteranendag. Om pragmatische redenen valt de Veteranendag KMar met ingang van volgend jaar op de eerste vrijdag in de maand oktober, op 4 oktober 2013 dus.

Lgen dr. Hans Leijtens spreekt bij
de herdenking

Studenten geven de kransleggers
de krans aan

Na de ceremonie hangt de driekleur
weer in top

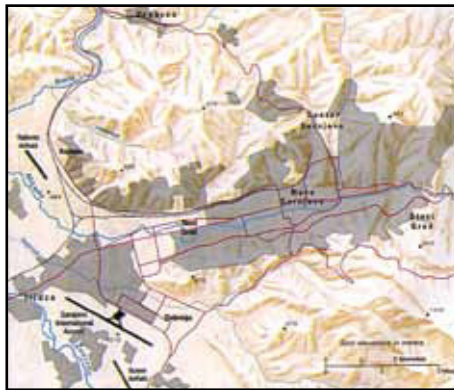
TKKMar met koraalmuziek
en het Wilhelmus

KMar-ruiters geven acte de présence

Oorlogstunnel Sarajevo

Twintig jaar geleden vloog in het voormalige Joegoslavië de vlam in de pan. Het boterde sinds de dood van president Tito in 1980 steeds minder tussen de verschillende bevolkingsgroepen. Toen de Slovenen en de Kroaten in 1991 hun zelfstandigheid uitriepen, kwamen Servische milities en de JNA (Jugoslav National Army) in Kroatië in opstand. Ze joegen alle anderen deze vier regio's van Kroatië uit. De strijd sloeg in april 1992 over naar Bosnië-Herzegovina (BiH). De hoofdstad Sarajevo werd een hel op aarde en KMar-personeel deed er ongestoord hun vredesmissie.

Onder de vliegstrip groef men zowaar een tunnel door.

Dagelijkse beschietingen

Sarajevo ligt in een dal. In hoefijzervorm omsingelden de Bosnische Serven de stad vanuit de heuvels en bestookten deze voortdurend. Soms dagen met wel vierduizend inslagen; elfduizend bewoners van Sarajevo kwamen om het leven. Ook scherpshutters vormden een regelrecht gevaar. In de stad vochten niet alleen de Bosnische Kroaten en de Moslims terug, maar er was zelfs een bataljon bestaande uit Bosnische Serven dat vocht tegen hun geloofsgenoten in de heuvels. Wie dit snapt mag zijn vinger opsteken! De achterzijde van een hoefijzer is open en figuurlijk gezien vormden de punten de kopse kanten van de vliegstrook van noordwest naar zuidoost van Airport Sarajevo. Ten westen daarvan lag de stadswijk Butmir en verderop het vrije Moslim-gebied met de hoge berg Mount Igman.

Vliegveld Sarajevo

Het vliegveld kwam in juli 1992 in handen van UNPROFOR (United Nations Protecting Force) maar er kwamen van hier geen hulpgoederen naar de noodlijdende bewoners van Sarajevo, zo hadden de Bosnische Serven het afgedwongen bij de Verenigde Naties (UN). Bij beschietingen of incidenten (er zijn ook vliegtuigen uit de lucht geschoten) was er ook

voor de UNPROFOR-militairen geen vliegverkeer. Bij UNPROFOR waren Nederlandse militairen ingedeeld: NL-waarnemers, NL-verbindingsbataljon, NL-transportbataljon, KMar-mensen bij de UN-MP Coy of werkzaam als contingentpolitie bij deze bataljons, enzovoort. Moslims en Kroaten staken uit nood 's nachts het vliegveld over naar het vrije westen. Menigeen overleefde het Servische geschut vanaf de kopse kanten niet.

Ondergrondse tunnel

Heel Sarajevo lag aan puin. Er was geen water, voedsel,

Manshoge tunnel met rails gemaakt van hoekijzer.

Museum nabij de tunnelingang aan de Butmir-kant.

medicijnen, elektriciteit, olie en gas. Eind januari 1993 begon vanuit Butmir het graven van een tunnel onder het vliegveld door. Later ook vanaf de andere kant, de stadswijk Dobrinja. Toen de president van Bosnië, Izetbegovic, hij kende dit geheim niet, hiervan lucht kreeg, kwamen er betere materiële middelen. Grondwater bleef een probleem. Er kwam een aggregaat voor

elektra, zo ook rails voor lorrievervoer. De werklieden vanuit beide zijden schudde elkaar ergens onder de vliegstrip elkaar de hand op 30 juli 1993. Er kwamen drie miljoen doortochten in deze tunnel van achthonderd meter op manshoogte, tot het einde van de Servische overheersing in 1995. Zelfs olie ging via een pijpleiding door de tunnel. Er kwam telefonie. Wie wist dit toen? De fantastische corridor is nog steeds te bezichtigen. Er is een klein museum bij geplaatst.

Zilveren Roos (vervolg)

Via de website www.veteraneninstituut.nl kunnen oud uitgezonden militairen de zilveren roos aanvragen, bijvoorbeeld voor hun partner. Zie ook het Marechaussee Contact van augustus 2012. Wie geen hulp kan krijgen van familieleden of burens bij het internetten, kan SMC-afdelingsvoorzitter veteranen Frans Meijer bellen op 0341-417087.

Nationale herdenking te R

1 september 2012

Op zaterdag 1 september 2012 werd in het Nationaal Herdenkingspark Roermond bij het Nationaal Indië-monument 1945-1962 voor de vijftiengste maal de jaarlijkse herdenking gehouden. De ceremonie werd geopend door de minister van Defensie J.S.K. Hillen. In zijn toespraak tot de ongeveer twintigduizend aanwezigen in het Park Hattem, werd door de minister speciaal aandacht geschonken aan de Indië-veteraan J.C. (Hans) van Dijk en de Nieuw-Guinea-veteraan W.F.J. (Wim) Elgers, drager van het Bronzen Kruis.

Hans van Dijk

Op 21 juli 1945 ging Hans van Dijk als OVW-er (oorlogsvrijwilliger), behorende tot het Gezags Bataljon Indië, via Engeland en Malakka, naar Nederlands-Indië. Daar deed hij later dienst bij MP IV op Midden-Java. Minister Hillen schetste in zijn toespraak een bijzonder schokkende ervaring van Hans en wel toen, tijdens een gewapend treffen met de tegenstander, vier Nederlandse militairen sneuvelden in de onmiddellijke nabijheid van Hans. Als gevolg van de hierboven omschreven ervaring ontwikkelde zich later bij Hans een ernstige vorm van PTSS (posttraumatisch stress syndroom). Op grond hiervan werd hem het Draaginsigne Gewonden toegekend. Hans van Dijk is sinds 29 augustus 1990 begunstiger van de Stichting Marechaussee Contact.

Beschikbaar gesteld door Kees van Houten, de schoonzoon van Hans van Dijk. Semarang (Midden Java), 1947.

De krans van de SMC werd gelegd door F.H.C. Meijer.

Foto-impressie van deze dag

Vlnr: P. Scholte, W.v.d. Veer en J.A.M. Hectors. Jan Hectors had er weer voor gezorgd dat ons bord er stond en er voldoende familie en vrienden aanwezig waren om alles in goede banen te leiden. Was zeer geslaagd.

Belangstellenden en deelnemers

Vlnr: F.H.C. Meijer (kranslegger), K.Y. Besançon en W. Jansen (reserve-kranslegger).

Op ontmoetingspunt: B. Korenberg, K.Y. Besançon, L.J. van der Veer en G. Vink.

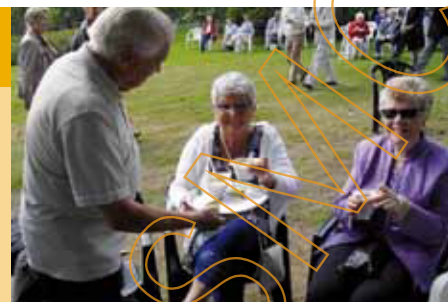
P. Verhage en echtgenote Lia.

Foto's zijn beschikbaar gesteld door
J.A.M. Hectors, W. Jansen, F.H.C. Meijer
en ondergetekende.
Zie voor meer foto's van deze dag onze
SMC-website: www.marechausseecontact.nl.

De nieuwe plaquette van
het Korps Militaire Politie/
Koninklijke Marechaussee.
Is geplaatst door de zorg
van het bestuur van het
Nationaal Indië-monument.

Onze 'ober',
Antoon van
Veggel, Jan Hectors
zijn buurvrouw
Marian en
Annie Straus.

Vlnr: W.A.G.M. Strous, W.v.d.Veer,
J.A.M.Hectors en L. van Schaik.

Vlnr: L.J. van der Veer en Th.M.J.Moors.

Het intreden van de vaandels en onze banier.

KMar-aanwezigen

Bij de herdenking waren aanwezig: L. van Schaik, W.A.G.M. Strous, W. Jansen (reserve kranslegger), P.D. Smit, Th.M.J. Moors, mevrouw B. Speelziek, mevrouw T. Roosendaal, J.A.M. Hectors, P. Verhage, K.Y. Besançon, A.J. van Veen, B. Korenberg, L.J. van der Veer, P. Scholte (die gezorgd had voor de SMC-banier en -drager), W. van der Veer, Th. G. de Wit, F.H.C. Meijer (kranslegger) en C. Vogelaar (banierdrager). Bovendien had zich aangesloten bij dit groepje, de alom bekende Gerrit Vink van het Veteraneninstituut. Velen waren vergezeld van partner, familieleden of goede kennissen. Lou van Schaik was vergezeld van zijn kleinzoon. De schoondochter van Theo Moors (Gerrie) maakte deel uit van het koor dat ondersteuning verleende aan de herdenking. De heer Antoon van Veggel, zwager van Jan Hectors had stoelen en ons herkenningsbord geplaatst en verzorgde als een volleerd ober de aanwezigen.

Tenslotte

Soerabaia, 19 december 1948.

Adjutant T. Lam, van 4 DMC, die tezamen met meerdere collega's de opleiding van veel dienstplichtige marechaussees in Nederland had verricht, vierde zijn verjaardag van 20 december, te midden van het personeel, onder wie Nol Veldhuizen en Sjoerd Robijn. Lam was gelegerd in Soerabia en verrichtte dienst bij 2 MP V.

Met vier man (O.L. Boelema Robertus, A.J. Berlee, R. Bijkerk en J.C. van de Broecke) was hij ingedeeld bij de infanterie, voor het verrichten van de MP-dienst te Velde gedurende de 2e positionele actie. Dit onderdeel zou vanuit Malang

Deze foto werd gemaakt en is beschikbaar gesteld door A.J. Berlee uit Leiden, destijds hoofd van de fotografische en dactyloscopische dienst bij MP V in Soerabaia.

optrekken naar Wlingi in Oost-Java. Alvorens uit Soerabaia te vertrekken nam hij apart afscheid van Dick Plaizier, die samen met hem was opgeleid in Engeland. Hij vertelde Dick, ervan overtuigd te zijn, dat hij deze actie niet zou overleven. Dick probeerde op alle mogelijke manieren dit doemscenario uit zijn hoofd te praten, maar zonder resultaat. Het voorgevoel van Lam kwam uit. Op 21 december 1948 sneuvelde hij nabij Wlingi. Hij liet in Engeland een vrouw en een zoontje achter. Dick Plaizier heeft dit alles nooit kunnen vergeten en er een vreemd gevoel aan overgehouden.

Ook Lam werd op 1 september 2012 in Roermond herdacht.

Drie generaties bij het Wa

Zoon en kleinzoon op zoek naar het Marechaussee-verleden van vader en grootvader

September 1929: Rinus Verhulst gaat van het Korps Politietroepen over naar de Koninklijke Marechaussee (KMar).

Oktober 1955: Ko Verhulst meldt zich voor zijn dienstplicht bij de KMar op de Koning Willem III-kazerne, lichting 1955-5

December 1984: Jos Verhulst doet hetzelfde, maar dan voor de lichting 1984-6

Bovenstaand lijstje kan niet alledaags genoemd worden, het zal best vaker voorgekomen zijn dat vader en zoon en kleinzoon alle drie bij het Wapen gediend hebben, maar het is de eerste keer dat de redactie er mee geconfronteerd wordt. Eind augustus 2012 ontving zij het verzoek om mee te werken aan een oproep. Vader en zoon Verhulst zijn op zoek naar de ervaringen van hun vader en grootvader tijdens de Tweede Wereldoorlog. Inmiddels zijn oproepen geplaatst in de SMC-nieuwsbrief met het doel te achterhalen of er in de SMC-achterban familieleden van marechaussees die ook naar Engeland zijn uitgeweken, voorkomen. Het verzoek van beide Verhulsten was aanleiding contact op te nemen om hen te vragen mee te werken aan een artikel in Marechaussee Contact over hun bijzondere situatie. Op 14 september kwamen beide oud-marechaussees naar het museum in Buren, waar een plezierig gesprek plaatsvond, onderstaand een samenvatting.

Rinus Verhulst

Op 20 september 1907 geboren in Kapelle Zeeland, Marinus Jacob, roepnaam Rinus, een echte Zeeuw, 3 oktober 1927 ingelijfd als dienstplichtige bij het 14de Regiment Infanterie, dat vrijwel volledig samengesteld was uit dienstplichtige Zeeuwen en ook wel het Zeeland-regiment genoemd werd. Op 18 maart 1928 zwaaide hij al weer af als korporaal, waarna hij op 23 augustus van dat jaar beroepsmilitair werd bij het Korps Politietroepen. In augustus 1929 verbrak hij dit dienstverband en werd 'marechaussee te voet' bij het Depot der Koninklijke Marechaussee. Na in 1937 tot wachtmeester bevorderd te zijn, kwam hij op de Brigade Philippine terecht. Bij de inval van de Duitsers in mei 1940 vertrok het personeel van de Zeeuwse KMar-brigades te voet en per fiets via Bretagne naar Engeland. Rinus werd daar op 16 augustus 1940 ingedeeld bij de Compagnie Mobiele Marechaussee, op 6 mei 1941 bij de Marechausseebrigade en twee jaar later in oktober 1943 bij het Marechausseedetachement in Londen. Na de bevrijding van Zuid-Nederland werd wachtmeester Verhulst overgeplaatst naar het Militair Gezag dat op 6 november 1944 naar bevrijd Zuid-Nederland vertrok, twee dagen later kwam hij daar aan. Na de oorlog kreeg hij eervol ontslag en begon aan een carrière bij de Rijkspolitie met als standplaats Bodegraven.

Ko Verhulst

Op 7 september 1936 geboren in de brigadewoning in Philippine. Een bijzondere plek om in de wieg te worden gelegd voor een toekomstige marechaussee. Het was vanzelfsprekend dat hij bij de keuring voor militaire dienst de Koninklijke Marechaussee aanvroeg. Hij wilde vervroegd in dienst, met in zijn achterhoofd het idee om daarna beroeps te worden. Inmiddels woonde Ko in Bodegraven, waar het gebruikelijke antecedentenonderzoek werd uitgevoerd door de, bij de familie goed bekende, brigadecommandant van Woerden. Op 29 september 1955 meldde hij zich in Apeldoorn, om na de opleiding zijn parate tijd door te brengen op de politieadministratie van 101 Marbat Nunspeet. Op 27 juni 1957 zwaaide hij af, twijfelend tussen een loopbaan bij het Wapen of bij de politie. Toen hij merkte dat de Marechaussee zelfs proces-verbaal opmaakte van een diefstal van 26 cent vond hij dat wel erg 'fanatiek', dit gaf de doorslag en hij begon, net als zijn vader, bij de politie, in zijn geval de Gemeentepolitie Gouda, waar hij tot zijn FLO zou blijven werken. In 1988 werd Ko Verhulst SMC-begunstiger, de KMar is voor altijd onlosmakelijk met hem verbonden.

Jos Verhulst

Op 21 januari 1963 wordt de derde aanstaande marechaussee Verhulst geboren in Gouda. Later ging hij bouwkunde studeren en leek voorbestemd voor dienstplicht bij de Genie. Maar ja met een vader en grootvader met Marechausseebloed werd het toch het Wapen. Jos werd opgeroepen voor de lichting 1984-6. In de jaren tachtig gold een dienstdienst van 14 maanden, de opleiding in Apeldoorn duurde 12 weken, vanwege bezuinigingen (ook toen!) werd geen rijopleiding gegeven, had je een burgerrijbewijs dan mocht je aan de Landrover wennen. Algemene militaire vorming, theorie en sport completeerden de opleiding. Jos Verhulst werd geplaatst bij 41 Maresk Detachement Seedorf-Hohne-Langemansdorf. Met twintig à dertig collega's werden MP-diensten uitgevoerd. Het waren intensieve taken die in

op 17 november 1940 lukte het Rinus kennelijk om deze foto, met op de achterzijde deze tekst: 'Als herinnering aan je liefhebbende man', naar Nederland te sturen. De foto is gemaakt door Norman Marson in Congleton. De stad waar op 11 januari 1941 de Koninklijke Nederlandse Brigade (later Prinses Irene Brigade geheten) werd geïnstalleerd. Dit verklaart wellicht de aanwezigheid van de KMar in Congleton.

Marechaussee
Ko Verhulst in
1955

Jos Verhulst:
'Je kon goed
uitrusten op de
motorkap van
de Landrover'.

een twee weken op en af schema gedaan werden. Escorteren, patrouilleren - al dan niet samen met Amerikaans Duits of Engels MP-personeel - het detachement was dag en nacht onderweg. In september 1985 zwaaide Jos af en trad niet in het voetspoor van vader en grootvader maar bleef bouwkundige, via een architectenbureau kwam hij in de vastgoedbranche terecht waar hij momenteel partner/directeur is van een projectontwikkelaar met als aandachtsvelden risicomangement en planning.

Rinus Verhulst is op 30 april 1980 overleden. Koningin Beatrix wordt in Amsterdam ingehuldigd, hij hangt de vlag uit, het zou het laatste worden wat hij in zijn leven deed, wat een symboliek....

Ko Verhulst, naast Jos nog een zoon en dochter, is na zijn FLO (overigens ook daarvoor al) actief in kerkelijk werk en padvinderij, hij houdt van de natuur, jaagt, bridget en tuinert graag. Op de dag van zijn FLO deed hij zijn horloge af om het nooit meer om te doen. Zijn motto is: 'Vroeger had de tijd mij, nu heb ik de tijd'.

Jos Verhulst, twee dochters, is erg druk met zijn bedrijf, projectontwikkeling is in deze crisistijd een moeilijk werkgebied. In zijn vrije tijd een 'buitenman', met (zee-)zeilen, golfen en skiën als hobby's.

De cirkel is rond.

Het is omstreeks 1970, de achtjarige Josje Verhulst luistert naar de verhalen van zijn Opa. Opa in zijn vaste stoel, Jos op de grond erbij. Opa vertelt dat hij in de eerste dagen van de oorlog naar Engeland is gegaan. Het valt niet mee om zijn verhalen te volgen, was hij nou op de fiets naar Brest gegaan

en vandaar naar Portsmouth of helemaal door Frankrijk naar Spanje? Voor Jos is het moeilijk te begrijpen en navraag bij zijn vader leverde ook weinig op. Iedereen in de familie had wel eens gehoord over Opa als Engelandvaarder die in dat land marechaussee was. Hij vertelde over V-één's die over Londen vlogen en over Koningin Wilhelmina die op bezoek kwam. Hij stuurde in die tijd af en toe een kort gecensureerd briefje, zonder noemenswaardige informatie over zijn toestand.

Jos Verhulst en Amerikaanse MP, NATO-samenwerking in
West-Duitsland

Vader Ko weet eigenlijk ook niet veel over de oorlogsbelevissen van zijn vader. Ja, hij was van 1940 tot 1944 niet thuis, of te wel Ko was drie en half jaar oud toen hij hals over kop vertrok en acht jaar toen hij terugkwam. Wat hij echt had gedaan – of zoals Ko het zegt: 'Uitgespookt' – wist eigenlijk niemand.

Misschien had hij wel in de Mess gewerkt, over spannende zaken heeft hij nooit een woord gerept. Vragen, een heleboel vragen!

Zoals zo velen ging ook de eerste generatie Verhulst direct na de oorlog aan de slag met de wederopbouw, het waren zwijgzame mensen, zich hooguit beperkend tot enkele al

dan niet sterke oorlogsverhalen. De tweede generatie is de eerste ontgroeid, de vervreemding begon met de gedwongen scheiding tijdens de oorlogsjaren en daarna bleven banden vaak moeizaam. De derde generatie herinnert zich de verhalen van de eerste en realiseert zich dat met het verdwijnen van deze generatie het gevaar bestaat dat de echte verhalen niet meer te achterhalen zullen zijn. Er mag geen tijd verloren gaan, het is nu of nooit. Nadat Rinus Verhulst er toe bijdroeg dat de geallieerden Europa konden bevrijden en Ko paraat stond om de verworven vrijheid te beschermen, werkte Jos in West Duitsland eveneens aan het handhaven van die vrijheid. Opa in Engeland, vader in het Legerkorps en kleinzoon in de voormalige Engelse zone van Duitsland...drie marechaussees.

Oud-dienstplichtigen beelden marechausseeverleden uit

Onder de naam: 'Groep Dienstplichtige Marechaussees (GDM)' is een re-enactmentgroep actief, waarvan de leden in het verleden daadwerkelijk dienstplichtig marechaussee zijn geweest. Re-enactment is het naspelen of uitbeelden van historische gebeurtenissen door deelnemers in historisch uniform, ondersteund door authentieke middelen zoals voertuigen en dergelijke.

De redactie ziet in dit initiatief een kans de dienstplicht bij het Wapen op een bijzondere manier levendig te houden. De groep zelf heeft dan ook tot doelstelling de dienstplichtige marechaussees van toen zo betrouwbaar en geloofwaardig mogelijk uit te beelden, om te voorkomen dat dit belangrijke stuk geschiedenis van de Koninklijke Marechaussee in de vergetelheid raakt. Een belangrijke bijkomstigheid hierbij is, dat ze door hun optreden de oud-dienstplichtigen hun diensttijd bij de Koninklijke Marechaussee laten herbeleven.

In de periode van vijftig jaar, waarin dienstplichtige marechaussees bij het Wapen dienden, zijn verschillende uniformen gedragen en werden diverse typen voertuigen gebruikt. Bij het optreden maken zij zoveel mogelijk gebruik van authentieke uniformen en voertuigen. Op die manier houdt

de groep de dienstplicht bij de Koninklijke Marechaussee op een historische verantwoorde wijze 'levend'

De Groep op de bakermat, de Koning Willem III

Op 8 en 9 september 2012 heeft de Groep Dienstplichtige Marechaussees op het Landelijk Opleidings- en Kenniscentrum KMar (LOKKMar), de KWIII in Apeldoorn, een bijdrage mogen leveren aan de Open Monumentendagen in combinatie met het thema van het erfgoedfestival 'Geleerd in Gelderland'. In dit weekend passeerden tegen de achthonderd belangstellenden de kazernepoort. Bezoekers brachten onder andere een bezoek aan de recent geopende traditieruimte 'Graeme Warrack room' in gebouw 24, thans genaamd Graeme Warrack Gebouw. De eerste-luitenant Michiel Tattersall van het LOKKMar verzorgde, als initiatiefnemer van de 'Graeme Warrack room', de rondleiding in deze kamer.

Het is een fascinatie.

Welke route heeft hij afgelegd naar Engeland, waar verbleef hij onderweg en later, wat deed hij al die jaren, waarom liet hij in Engeland een testament opmaken....wat, waar, waarom, hoe....?

Met de antwoorden op deze vragen wil de familie Verhulst de plekken waar Rinus Verhulst geweest is bezoeken om ook op die manier een beeld te krijgen over zijn 'onbekende oorlogstijd' en misschien wel achterhalen wat er achter de zwijgzaamheid van hem verscholen gaat.

Iedereen die bij kan dragen aan het beantwoorden van de vragen en/of verdere opheldering kan geven, wordt verzocht zich te melden bij:

J. K. Verhulst, Struisgras 1 2804 NM Gouda,
email: verdejong36@hetnet.nl

Tijdens het voorbereiden van dit artikel kwam de redactie er achter dat er in ieder geval twee publicaties zijn die te raadplegen zijn:

Het boek 'Voor het Vaderland weg' door Willem van der Veer

'Het dagboek van Leendert Stolk, wachtmeester der Koninklijke Marechaussee' te vinden op: http://www.marechausseespooren.nl/pagina_dgbk_stolk_new.htm

Open Monumentendagen 2012 op de Koning Willem III kazerne te Apeldoorn

De KWIII wordt momenteel verbouwd tot een volwaardig Landelijk Opleidings- en Kenniscentrum. Ook werd het cellencomplex aan de achterzijde van het wachtgebouw gerenoveerd. Een aantal cellen is behouden gebleven. Fred Klijndijk, drijvende kracht achter de website www.marechausseenostalgie.nl, verzorgde daar een rondleiding en vroeg speciale aandacht voor de rol van enkele cellen tijdens de tweede wereldoorlog.

De Groep Dienstplichtige Marechaussees had op het welbekende square van de kazerne, naast diverse optredens van het Historisch Tamboerkorps der Koninklijke Marechaussee en een static-show van KMar-voertuigen, hun eigen static-show opgesteld. Hierbij was ook een in de jaren zeventig en tachtig gebruikte Landrover 109 te bezichtigen. De Laro, zoals de Landrover genoemd werd, is volledig operabel en authentiek ingericht met o.a. een FM 4630 radio series. De drie leden van de groep waren gekleed in uniformen uit de dezelfde periode.

De vele reacties bevestigden weer dat de dienstplicht - en in het bijzonder die van de ruim drieëndertigduizend dienstplichtige marechaussees - bij velen een onuitwisbare herinnering achtergelaten heeft, maar ook dat de periode van vijftig jaar waarin de dienstplichtige marechaussee zijn plicht vervulde in de vergetelheid dreigt te geraken! Het voorgaan-

de motiveert de Groep Dienstplichtige Marechaussees door te gaan met haar activiteiten.

Kolonel E. Hoppe, commandant van het LOKKMar, was ook aanwezig en sprak de mannen van de Groep een bemoeidigend woord toe 'Voel u welkom op het LOKKMar, de bakermat van de Koninklijke Marechaussee!'

Door hun aanwezigheid wordt het bestaan van de dienstplichtige Marechaussee van het verleden naar het heden gebracht en wordt dit stukje historie van de Koninklijke Marechaussee levend gehouden. Zoals de leden van de Groep het zelf zeggen: "Vooral, omdat wij trots zijn gediend te mogen hebben bij 'Ons Wapen'".

Bestuur, redactie en medewerkers van SMC wensen de leden van de Groep veel succes - en plezier - bij het re-enacten!

Informatie: www.mar2.nl

'Monument voor Lubbert

Deel VII uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'

Onder grote belangstelling van de Nootdorpse bevolking onthulde weduwe Brouwer op 1 juni 1946 een gedenkteken met het opschrift: 'Hier viel 8 september 1944 L. Brouwer, wachtmeester der Kon. Marech., slachtoffer van Neerland's verzet tegen Deutsche terreur'. Nog elk jaar wordt op 4 mei bij het 'Monument voor Lubbert Brouwer' een minuut stilte gehouden ter nagedachtenis van de oorlogsslachtoffers.

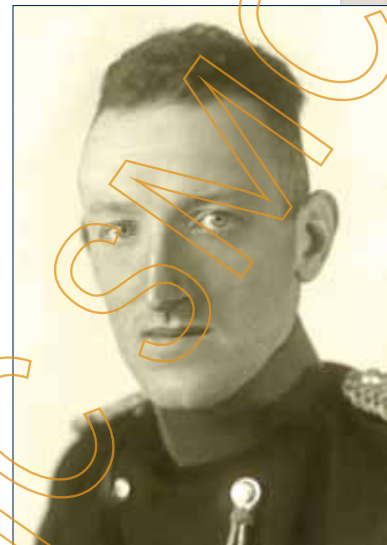
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Smid Gerrit Brouwer woont met zijn vrouw Johanna in Kampen en daar wordt op 1 juni 1913 Lubbert geboren. Maar als 'Bertje' nog maar drie jaar oud is, slaat het noodlot toe en overlijdt zijn vader ... Bert groeit voortvarend op, heeft na zijn lagere school baantjes als pompbediende bij een petroleumboer en hulp bij de fietsenmaker en weet zich op te werken tot elektricien. Zijn dienstplicht vervult hij als bereden kanonnier bij het 1^e Regiment Veldartillerie in Utrecht en daarna werkt hij als verwarmingsmonteur bij de firma Wiersma in Kampen. Toch wil hij wat anders en dat lukt hem ook. Hij kan op 8 oktober 1936 in opleiding voor marechaussee te paard bij het Depot Koninklijke Marechaussee in Apeldoorn. Zes maanden later begint Brouwers politieloopbaan in Drachten, gevolgd door Leeuwarden en Franeker.

Er dreigt oorlog in Europa en ons land mobiliseert op 28 augustus 1939. Bij de Duitse inval op 10 mei 1940 verplaatsen de noordelijke marechausseebrigades zich volgens opdracht via de Afsluitdijk naar Amsterdam en na de capitulatie wordt de politiedienst – nu onder Duitse bezetting – weer hervat. Brouwer volgt een onderofficierscursus en behoort per oktober 1940 tot de brigade Assen. Pas bevorderd tot wachtmeester verhuist hij in maart 1941 naar Loosduinen en in augustus 1942 naar Heille in Zeeuws-Vlaanderen, waar hij postcommandant wordt. In Loosduinen vraagt ene Van de Berg uit Kwintsheul een nachtvergunning aan voor vervoer per schip en zo maakt Brouwer kennis met zijn dochter Clasien. Dit blijft niet zonder gevolgen, want in oktober 1942 zullen ze trouwen en later twee dochters krijgen. Toevallig of niet, zijn volgende functie is per oktober 1943 postcommandant te Nootdorp (vlakbij Kwintsheul). Hier komt hij in contact met de illegaliteit en maakt vanaf juli 1944 deel uit van de knokploeg Delft.

Het is september 1944. De geallieerde legers hebben op 4 september Antwerpen bereikt en in Nederland zijn de verwachtingen hoog gespannen, nog maar enkele dagen en de bevrijding zal een feit zijn! De *Wehrmacht* is overal in Nederland bezig stellingen te versterken en in Nootdorp moeten daarom woningen worden afgebroken. Dit gebeurt op last van ene Dijkers, een Nederlander in dienst van het *Reichs-*

Wachtmeester Brouwer, 1941

kommissariat. Door tegenwerking van gemeentezijde zijn pas enkele woningen gesloopt en nu dreigt hij met strafmaatregelen. Gemeentesecretaris Van Eerd spreekt met Brouwer en illegaal werker De Bruijn af om Dijkers te arresteren onder het voorwendsel van zwarte handel. Op 7 september verschijnt Dijkers onaangekondigd op het gemeentehuis, maar toch lukt het Van Eerd om Brouwer en De Bruijn op tijd te waarschuwen. Via de binnendeur tussen het gemeentehuis en de politiepost komen De Bruijn en Brouwer in de raadszaal en wordt Dijkers gearresteerd. Zijn chauffeur Dietz wordt naar binnen gelokt, ook in een cel gezet en de auto wordt veilig opgeborgen.

Toevallig komen die middag enkele illegale werkers voor een vergadering in het gemeentehuis. Van Eerd overlegt nu over de nieuwe situatie met Brouwer, De Hoog, Van Dorp en dokter Van Dam. Ze besluiten om Dijkers te verdoven en daarna te doden. Ondertussen gaat de stevig gebouwde Dijkers enorm te keer in zijn cel en verwondt zich. Brouwer zegt hem dat er zo een dokter komt en Dijkers wordt naar het wachtlokaal gehaald. Daar verbindt dokter Van Dam hem en geeft hem een injectie. Alleen hij kalmeert niet en ook een tweede injectie werkt niet. Nu komen De Hoog en Van Dorp erbij, maar hun klappen met een gummistok halen ook niets uit. Dan pakt Brouwer zijn pistool en twee schoten treffen Dijkers in het onderlichaam, maar lijken hem niet te deren. De ontdane Brouwer loopt nu het wachtlokaal uit. De Hoog gaat hem achterna, pakt Brouwers pistool en schiet Dijkers dood. Verpakt in jutezakken wordt het lijk door Brouwer en De Hoog met de personenauto van de brandweer weggebracht en verstopt in een duiker onder de rijksweg. Die avond wordt afgesproken dat iedereen zal onderduiken en dat voor Dietz een adres wordt gezocht. Alleen dat laatste lukt niet. Dietz belooft aan Van Eerd dat hij zal onderduiken en wordt de volgende morgen vrijgelaten. Een belofte, die hij niet zal nakomen ...

Brouwer'

Marechaussee Brouwer, Franeker 1940

Onthulling gedenkteken, Nootdorp 1 juli 1946
(links De Hoog, rechts Commandeur)

Wachtmeester Commandeur, Nootdorp 1942

waarschuwen. Nadat de arrestanten zijn ingesloten, moeten Brouwer en Commandeur onder dreiging van machinepistolen hun wapens afgeven. Nu blijkt dat kort geleden met Brouwers wapen is geschoten. Bläse neemt Commandeur mee naar een cel en wijst hem op de sporen. Deze weet echter nergens van en wordt door Bläse in een cel achtergelaten. Ook Brouwer ontkent eerst alles, maar vertelt daarna toch dat Dijkers inderdaad opgesloten is geweest en door anderen is weggevoerd. Dan vallen er schoten en volgens Bläse is de SD'er Weidlich de schutter. Commandeur krijgt hierna van Bläse zijn pistool terug met de woorden: *'Er ist erschossen'* en later nog *'Machen Sie keine Dummheiten, seien Sie vernünftig'*. Bläse laat overigens na het gemeentehuis en de woningen in brand te steken.

Chef van de *Sicherheitsdienst* (SD) Wölk gelast een onderzoek en op die morgen van 8 september gaat *SS-Untersturmführer* Bläse naar Nootdorp en treft bij het distributiekantoor politiemans Commandeur. Deze vertelt hem dat de secretaris Van Eerd niet in de gemeente is en dat Brouwer op patrouille is. Dat laatste moest hij van Brouwer zeggen als er naar hem gevraagd zou worden. Juist op dat moment, loopt Brouwer het distributiekantoor uit en spreekt dan met Bläse. Wat er besproken wordt, is niet bekend. Bläse brengt verslag uit en naar zijn zeggen draagt Wölk hem op: *'Der Gemeindesekretär und der Polizeibeamtler Brouwer sind wie Terroristen anzusehen und an Ort und Stelle zu erschießen'* en *'Das Gemeindehaus und die Wohnungen dieser Terroristen müssen durch brennen niedergeholt werden'*. Die middag gaat Bläse, met twee Duitse en twee Nederlandse SD'ers, weer naar Nootdorp. De laatste twee, gekleed in burger, zullen zich als arrestanten voordoen, die onder leiding van de Duitsers in het politiebureau moeten worden ingesloten. Zo kan zonder veel opzien worden gezocht naar sporen in de cellen. Op straat komt Bläse Commandeur tegen en vraagt om insluiting van de arrestanten. Brouwer heeft de sleutel van het bureau en Commandeur gaat hem thuis

Bert Brouwer is door zes kogels in de rug en nog een genadeschot in het hoofd gedood. Hij is in Wateringen begraven en in 1982 herbegraven op het Ereveld Loenen. Op de vraag waarom Bert niet met zijn gezin is ondergedoken, zal geen antwoord meer komen. De dood van zijn collega en vriend heeft Klaas Commandeur destijds sterk aangegrepen. Een foto van Bert Brouwer heeft altijd in zijn bureaulade gelegen.

Bläse wordt in 1949 in deze zaak en andere aanklachten veroordeeld tot twintig jaar gevangenisstraf en is in 1956 het land uitgezet. Weidlich is nooit opgespoord. Dietz krijgt in 1948 een gevangenisstraf van twee jaar en zes maanden opgelegd. Bij de politiereorganisatie per 1 maart 1943 zijn Brouwer en Commandeur aangesteld als opperwachtmeester der Staatspolitie en ingedeeld bij de 'Marechaussee (Gendarmerie)'. De bronnen zijn bij de auteur opvraagbaar. De persoonsfoto van Commandeur is beschikbaar gesteld door de heer J.L. Commandeur, de overige foto's door mevr. L.J.F. Brouwer.

De Koninklijke Marechaus

Deel 15: de jaren tachtig: kruisraketten en hondenhokken.

Korte terugblik:

De vorige aflevering in deze serie over de bijstandsoperaties handelde over de beruchte 'Lucky Luyk-operatie' in 1982 (MC nr. 5, 12e jaargang, oktober 2011). Onze grootste naoorlogse bijstandsoperatie waarbij het volledige bijstandspotentieel van 750 man moest worden ingezet voor de grootste en meest gewelddadige rellen in onze hoofdstad met vijftientig gewonde Marechaussees als gevolg.

Een jaar later was niet langer Amsterdam het middelpunt van verzet en opruiing in Nederland maar Woensdrecht, een kleine West-Brabantse gemeente.

28 juni 1983: Woensdrecht wordt aangewezen als locatie voor 48 kruisvluchtwapens

Als de oude vliegbasis Woensdrecht in 1983 wordt aangewezen als locatie voor de opslag van 48 kruisvluchtwapens, staat het rustige Woensdrecht in één klap in het middelpunt van de belangstelling. Heel wat mensen weten sinds die datum waar die afgelegen basis ligt en heel wat mensen hebben sinds die tijd ook ongevraagd de weg op de basis leren kennen.

In juli 1983 vindt de eerste grote demonstratie tegen de komst van de kruisraketten plaats, georganiseerd door het Interkerkelijk Vredesberaad (IKV). Het is wel een massale demonstratie maar deze levert geen ernstige wanklanken op. De eerste demonstraties verlopen vreedzaam en er is tijd en ruimte voor overleg; het IKV heeft zelfs een eigen ordedienst. Het is allemaal 'te zacht' voor het meer radicale deel van de vredesbeweging die een hardere koers inslaat samen met notoire actievoerders uit krakerskringen, anti-militaristen en anti-kernenergiecomité's. Samen treden zij op vanuit het 'Vredes-Aktie Kamp' (VAK) vlakbij de vliegbasis, opgericht naar het voorbeeld van het vredeskamp bij de Engelse vliegbasis Greenham Common. Vanaf september 1983 worden vanuit dit VAK steeds meer acties tegen de basis ondernomen zoals het stelselmatig kapot knippen van de omheining en vele bekladdingacties. Langzaam worden de acties harder en dat mondt op Hemelvaartsdag 1984 uit in een drie dagen durende blokkade door twaalfhonderd actievoerders uit binnen- en buitenland. Het Wapen heeft het er maar druk mee!

7 april 1984: Hondenhokaffaire op de vliegbasis Volkel

Op ruim 130 kilometer afstand van Woensdrecht ligt de operationele vliegbasis Volkel. Vanwege de (vermoedelijke) aanwezigheid van Amerikaanse atoomwapens daar, staat deze vliegbasis ook al jaren in de warme belangstelling van het Nederlandse actiewezen. Door de steeds intensievere en hardere acties op en rond Woensdrecht leek de basis Volkel in begin jaren tachtig een beetje op de achtergrond te geraken maar in april 1984 verrasten de radicale actieorganisaties

vriend en vijand met een slimme operatie rond Volkel, een actie die vooral bekend raakte door de 'hondenhokkenaffaire'.

Toenmalig officier-toegevoegd van het KMar District Noord-Brabant, kapitein Jack Vlaming, heeft ons over deze affaire een boeiend verslag geschreven:

"Begin april 1984 vernamen we dat actievoerders in het weekend van 7 april schade wilden berokkenen op de vliegbasis Woensdrecht of op een militair complex in de omgeving.

De vijfhoek (burgemeester, hoofdofficier, commandant district Rijkspolitie Brabant West, commandant vliegbasis Woensdrecht en commandant district KMar Noord-Brabant) nam de informatie zeer serieus, vroeg bijstand en kreeg deze ook. Dat weekend was een indrukwekkende hoeveelheid 'ordebewakers' aanwezig op de vliegbasis Woensdrecht: één bataljon Koninklijke Landmacht, driehonderd collega's van de Koninklijke Luchtmacht en driehonderd leden van het Wapen. In het zuiden waren de brigades nog maar zeer minimaal bezet; vrijwel al het personeel was ingezet op de vliegbasis Woensdrecht. De politie in Noord-Brabant (en met name het gebied vanaf de lijn Zaltbommel - Budel naar het westen) zou ons in de commandobunker informeren over bewegingen van mogelijke actievoerders (bijvoorbeeld het melden van groepen actievoerders in busjes; toen hun favoriete vervoermiddel). In de nacht van vrijdag op zaterdag waren er langs de afsluiting van de vliegbasis Woensdrecht incidenteel prikacties uitgevoerd door een klein groepje actievoerders. Wij schatten hun aantal op ongeveer honderdvijftig personen, we hadden er duidelijk meer verwacht. Om ongeveer 04.30 uur werd ik gebeld door de commandant van de brigade KMar Uden. Hij meldde mij dat tweehonderd actievoerders zich via een gat in het hekwerk toegang tot de vliegbasis Volkel hadden verschaft. Allen waren inmiddels door personeel van het Luchtmacht-bewakingskorps (LB) staande gehouden en opgesloten in de hondenkennels van de vliegbasis. Hij vroeg mij om assistentie want al zijn medewerkers waren immers bij ons! Achteraf bleek dat de actievoerders in Nijmegen busjes hadden gehuurd en via het niet geobserveerde deel van Brabant naar de vliegbasis Volkel waren gereden.

De districtscommandant, zijn tweede officier-toegevoegd en zo veel mogelijk collega's zijn per helikopter naar Volkel gegaan en over de weg gingen nog eens twee pelotons zo

see en 'de Bijstand'

snel mogelijk richting die vliegbasis. De actievoerders werden intussen bewaakt door personeel van de LB. De LB-ers hadden toen nog hun namen op hun gevechtskleding zitten en actievoerders hebben daar dankbaar gebruik van gemaakt door fictieve wandaden aan namen van defensiepersoneel te koppelen. Daarna werden bij acties ook bij de KL en KLu alle namen van de uniformen verwijderd! We hebben die zaterdag als KMar alle tweehonderd actievoerders aangehouden in opdracht van de officier van justitie en in verzekering gesteld omdat zij geen naam wilden opgeven. Zondagmiddag is men door ons na overleg met de officier van justitie in vrijheid gesteld en bij wijze van service door de LB en de KMar naar een vlakbij gelegen bushalte gebracht. Naderhand

opgesloten geweest in hondenhokken(de laatste demonstrant werd daaruit pas om 19.30 vrijgelaten);

- de hokken waren te laag om te kunnen staan en deels ook te klein;
- een groot deel van de hondenhokken was met honden-uitwerpselen en –urine bevuild;
- tevergeefs hebben de actievoerders de hele dag om voedsel, drinken en toiletbezoek gevraagd;
- bewakers hebben houten knuppels kapot geslagen op de spijlen (en handen?) toen de actievoerders probeerden uit de hokken uit te breken ;
- een bewaker heeft met een stok met een ijzeren punt door de spijlen naar binnen geprikt;

Hondenhok met de juiste bewoner

De gewraakte hondenhokken op Volkel

bleek dat daar in het weekend geen bus stopte! Het heeft dus even geduurd voordat men weer op de plek van bestemming was.

Het opsluiten in hondenkennels zou ongetwijfeld commotie of klachten opleveren. We hebben die zondag nog de commandant van het Wapen per ordonnans door een uitgebreide rapportage op de hoogte gesteld van de gebeurtenissen.

De Minister van Defensie kon dan ook op maandag snel de eerste vragen beantwoorden. De hondenkennels waren overigens op dat moment leeg en schoon, goed omheind en daardoor geschikt om bij een calamiteit veel personen te kunnen insluiten. Maar velen gingen, zonder de exacte omstandigheden te kennen, uit van vieze hondenhokken, al dan niet nog deels bewoond."

12 april 1984: Klachtbrief van een Amsterdamse advocatenkantoor:

De verwachte klachten lagen vijf dagen later al op de bureaus van de ministers van Justitie en Defensie. Uit deze klachtbrief van tien bladzijden kunnen wij een goed beeld krijgen wat er – aldus de actievoerders – op die 7e april 1984 op de vliegbasis Volkel zoal is geschied. In de aanhef van de formele brief is de toonzetting nog luchtig: 'een groot aantal mensen heeft op 7 april de vliegbasis bezocht en daar enige uren een opslagplaats bezet' maar verderop wordt het serieuzer:

- ruim 180 demonstranten zijn van 09.00 uur tot 12.00 uur

- er is meerdere keren met een bewakingshond gedreigd;
- er is met een brandslang naar binnen gespoten;
- vrouwelijke actievoerders voelden zich seksueel bedreigd door luchtmacht- en marechausseeperoneel toen zij uiteindelijk in de bosjes buiten de hokken hun behoeften mochten doen.

De klachtbrief bevatte verder een reeks juridische vragen waar we in dit verband niet verder op in gaan, maar alleen het onderzoek naar de vermeende wantoestanden en mishandelingen op de vliegbasis kostte C-District KMar Noord-Brabant en zijn staf een hoop tijd maar gelukkig konden bijna alle klachten als aperte leugens worden weerlegd.

8 december 1987: ondertekening van het INF-accord:

In 1987 werd tussen de U.S.A en de Sovjet-Unie het Intermediate-range Nuclear Force verdrag (INF-verdrag) gesloten waarbij aan beide zijden grote aantallen kernwapens zouden worden vernietigd en waarbij ook de plaatsing van de 572 middellange kruisvluchtwapens in Europa zou worden teruggedraaid. Woensdrecht werd weer de rustige Brabantse gemeente van weleer.

Naschrift:

Met dit deel 15 komt deze serie over de bijstandsoperaties van de KMar ten einde; niet omdat er na 'Woensdrecht' geen grote (bijstand-)operaties meer hebben plaatsgevonden maar eenvoudigweg omdat onze bronnen zijn opgedroogd: het mooie tijdschrift 'Ons Wapen' bestaat niet meer en de jaarverslagen van Commandant Wapen maken er geen melding meer van.

Opening Graeme Warrack Gebouw op Koning Willem III kazerne

Op 17 augustus 2012 werd op de Koning Willem III kazerne te Apeldoorn de opening van het Graeme Warrack Gebouw (gebouw 24) verricht en vond de onthulling plaats van de 'Graeme Warrack zaal'.

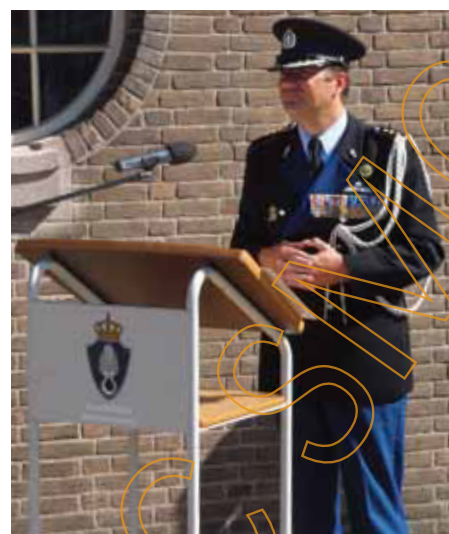
In het bijzijn van de zoon van Graeme Warrack, Bill Warrack en nog twee familieleden die speciaal uit Engeland waren

overgekomen voor deze plechtigheid, sprak de Commandant van het Landelijke Opleidings- en Kenniscentrum van de Koninklijke Marechaussee (LOKMar) Kolonel KMar Egon Hoppe (foto rechts) een select gezelschap van ongeveer

veertig genodigden toe bij gebouw 24 op het kazerneterrein. Daarbij werd herdacht dat de Britse kolonel-arts Graeme Warrack zich daar in 1944 heeft schuilgehouden in een kleine ruimte van gebouw 24, nu ook genaamd het Graeme Warrack Gebouw.

De Koning Willem III kazerne te Apeldoorn is van 25 september tot 26 oktober 1944 ingericht geweest als 'Airborne Military Hospital Apeldoorn'. De kazerne, thans het Opleidingscentrum Koninklijke Marechaussee, was in genoemde periode in opdracht van de Duitse bezetter in gebruik genomen als militair hospitaal teneinde er de gewonde krijgsgevangenen van de Slag om Arnhem in onder te brengen. De zwaargewonden werden in diverse ziekenhuizen en inrichtingen te Apeldoorn behandeld om daarna terug te keren naar het militair hospitaal.

Toen de Duitse bezetter besloot dat het noodhospitaal gesloten moest worden en de patiënten zouden worden weggevoerd, meende dokter Warrack (foto links) dat zijn taak alhier was vervuld en besloot hij te ontsnappen, om te trachten terug te keren achter de geallieerde linies. Daartoe verborg hij zich, op de dag van de evacuatie van de patiënten, in de holle ruimte boven zijn kamer tussen twee muurkasten en hield zich daar tot 29 oktober verborgen.

Hij ontsnapte op die dag door het raam van deze kamer, om na een maandenlange zwerftocht over de Veluwe en door de Gelderse Vallei, op 8 februari 1945, na een nachtelijke kano-tocht door de Biesbosch, in bevrijd Tilburg te arriveren. Op de SMC website kunt u een foto-impressie van deze dag zien.

Oproep reünie beroepslichtingen KMar 1965-6 en 1965-6A

Oud-beroepsmarechaussees Piet van de Pol en Michael de Laat zijn van plan een reünie te organiseren voor de lichten 1965-6 en 6A. Allereerst willen zij inventariseren of er voldoende belangstelling voor dit plan bestaat. Collega's van deze lichten worden verzocht per mail, post of telefoon contact op te nemen met P. van de Pol, De Vier Gravinnen 220 4001 RZ Tiel, 0344-682351, 06-15341167 of piet.van.de.pol@planet.nl.

In Marechaussee Contact Augustus 2012, pagina 13 werd aangekondigd dat in het programma 'Max Maakt Mogelijk' een hoofdrol zal worden vervuld door Kees den Draak. De datum is nu bekend: 14 december 2012, 17.35 uur op Nederland 2.

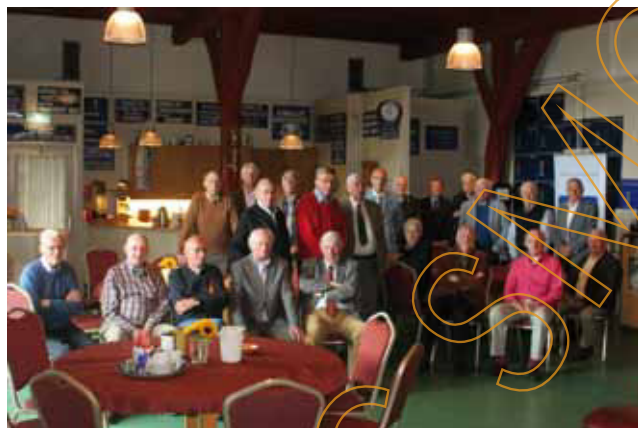
Reünie dienstplichtigen 55- 4

Begin oktober kwamen de dienstplichtigen van 1955-4 weer bij elkaar, de 'eigen' actieve reüniecommissie regelde deze bijeenkomst alweer voor de elfde keer. Oud-marechaussee P. J. van Rijn stuurde, nog net op tijd voor dit nummer van Marechaussee Contact, onderstaand verslag naar de redactie.

Op donderdag 4 oktober was het weer zo ver: de jaarlijkse reünie van lichting 55- 4, de elfde bijeenkomst en voor de tweede keer in het prachtige Marechausseemuseum te Buren. Deze keer echter in de dependance, evenals het Weeshuis een mooi oud gebouw met hoge zoldering, met rondhoutgebinte, gedragen door eeuwenoude, kaarsrechte ronde, met de dissel bewerkte klooke eiken staanders, geschraagd door unieke pen- en gatverbindingen. Kortom (h)eerlijk handwerk en oerdegelijk, prachtige symbolieken van ons legeronderdeel!

Dit monumentale gebouw is herschapen in een mooie zaal voor ontvangsten en bijeenkomsten zoals de onze. Vitruves met nostalgische Marechausseevoorwerpen scheppen een eigen sfeer. Bediening vanuit een eigentijdse bar. Achter de schuifwand een ruimte waar langs de wanden motoren, wiel- en rupsvoertuigen staan tentoongesteld, zoals die in de afgelopen decennia gebruikt werden.

Handig gebruikmakend van de hoge muren is er langs twee

wanden een galerij gemaakt, die geen afbreuk doet aan het karakter. Daar is een tentoonstelling ingericht, geheel gewijd aan vijftig jaar dienstplicht, met aandacht voor de dienstplichtige Marechaussee in Nederlands-Indië, in La Courtine, voor de vele taken in eigen land en tijdens oefeningen in Duitsland. Interessante foto's, veel herkenbaar, ook in personen. Op een mooie lessenaar lag het 'dikke' boek over vijftig jaar dienstplicht, opengeslagen op een pagina waar 55-4 een bijdrage levert. Heel attent.

Het was mooi elkaar weer te ontmoeten, gezellig ook. Sinds 57 jaar is er veel gebeurd, ook in ons persoonlijk leven. Joop Knapen, onze voorzitter, refereerde daar aan door twee kameraden extra te verwelkomen; zij hebben in de afgelopen tijd een zware operatie ondergaan en waren er toch maar weer!

Tot onze verrassing kwam de voorzitter van SMC, brigade-generaal b.d. J. Vlaming nog even binnengelopen en vertelde over ontwikkelingen bij de Koninklijke Marechaussee en over het museum. Met zichtbaar genoegen vertelde hij over de geslaagde herinrichting van de dependance.

In het tentoonstellingsgedeelte was ook ruimte voor gebruik van de lunch. Perfect.

Voor de toekomst legde Joop ons voor te beslissen door te gaan op de gebruikelijke wijze van het ene jaar een praatsessie en het andere jaar een thema, waarop gereageerd werd met geen thema's meer, maar zeker ieder jaar samenkomen, zolang als we kunnen; de jaren beginnen te spreken... Hij dankte mede namens ons de organisatie en de vriendelijke bediening.

Wat is dat toch dat onder ons, als dienstplichtigen ooit tot elkaar 'veroordeeld', zo'n hang bestaat elkaar jaarlijks weer te zien en om oude, maar mooie verhalen te vertellen en gebeurtenissen op te halen. Zo'n fenomeen is alleen bestaand bij de Koninklijke Marechaussee. En zo is dat! Reüniecommissie, bedankt!

En oud-marechaussee P.J. van Rijn bedankt voor het enthousiaste verslag, de redactie.

Prinsjesdag met veteranen

Op het terrein van FC Den Haag was het verzamelen. Dan met autobussen naar de binnenstad. De KMar-veteranen eerst nog even op de kiek: Cees van Ingen, Ellen Scheltinga, Jaap Gatsma, Willem le Rütte en Lukas Hulzebosch. Na afloop lachten ze nog. Ze stonden in het erecouloir van veteranen tegen het Binnenhof aan. Het was zwaar maar ze gaven zich met voldoening. Vandaar die lach. Van de troonrede hoorden ze niets. Dit volgde na thuiskomst via de televisie.

KMar-veteranen voor aanvang van het erecouloir in Den Haag

Opleiding Algemene Militaire Basis Vaardigheden keert terug in Apeldoorn

Op 31 augustus 2012 werd op ceremoniële wijze afscheid genomen van de Detmerskazerne in Eefde.

De commandant van de Detmerskazerne, majoor KMar Henk Rijke, heette de burgemeester van Eefde, de heer F.J. Spekrijse en de andere genodigden van harte welkom. Voorafgaande aan de sluitingsceremonie werd een korte plechtigheid gehouden bij het Jeroen Severs Gebouw op het kazerneterrein. De commandant van het Landelijk Opleidings- en Kenniscentrum Koninklijke Marechaussee (LOKKMar) in Apeldoorn, kolonel KMar Egon Hoppe, memoreerde wachtmeester Jeroen Severs, die in augustus 2004 in Irak om het leven kwam nadat hij in een hinderlaag reed. Zijn ouders waren bij de plechtig-

heid aanwezig en kregen het condoleanceregister van hun zoon aangeboden. Dit register krijgt een plaats in een nieuw te benoemen Jeroen Severs Gebouw op de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn.

Na een toespraak van burgemeester Spekrijse verrichtte majoor Henk Rijke de sluitingsceremonie. Vanaf 1997 werd de Detmerskazerne in

Eefde gebruikt als dependance van het Landelijk Opleidings- en Kenniscentrum Koninklijke Marechaussee. Na de renovatie van de Koning Willem III kazerne in Apeldoorn kunnen thans alle opleidingen centraal vanuit Apeldoorn worden verzorgd.

Reünie Caribisch gebied, Suriname en Haïti

Tijdens een van de SMC-bestuursvergaderingen presenteerde de reüniecommissie het plan om een allereerste bijeenkomst te organiseren voor alle marechaussees die gediend hebben, of nog dienen, in het Caribisch gebied. Gaandeweg werd besloten de doelgroep uit te breiden met de deelnemers aan eerdere Surinamereünies en aan marechaussees die in Haïti

gediend hebben. Afhankelijk van de belangstelling was het de bedoeling om onder auspiciën van SMC deze bijeenkomst voor hen te organiseren, waarna zou kunnen worden besloten deze reünie op te nemen in de SMC-jaarkalender.

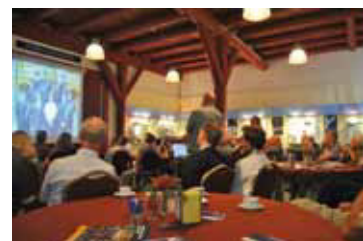
Na enig onderzoek werd de knoop doorgehakt en op 6 september

2012 was het dan zo ver, rond half elf kon commissievoorzitter Roel Gras, namens SMC, bijna tachtig personen verwelkomen in de dependance van het Marechausseemuseum. Onder hen enkele Surinamengangers. In zijn openingswoord vertelde Roel Gras dat hij zelf ook ooit een paar weken in de Cariben is geweest voor een rechercheonderzoek, helemaal onbekend met het gebied waar de reünisten werkten is hij dus niet. Een speciaal woord van welkom was er voor de twee oud-commandanten van het Wapen, C.N.J. Neisingh en D. van Putten die beide ooit in de West dienden en voor luitenant-kolonel W. Mennen de huidige Brigadecommandant Caribisch gebied. Deze laatste was toevallig in Nederland en nam graag de uitnodiging aan om de reünie te bezoeken.

Het werd een plezierige reünie, ingeleid met een interessante presentatie onder de titel 'De KMar in het Caribisch gebied, door de

jaren heen', gepresenteerd door René van der Deure, momenteel brigadeadjudant Grensbewaking Schiphol met de nodige Caribische ervaring, twee keer een periode Sint Maarten (een en drie jaar) en de laatste vijf jaar brigadeadjudant Caribisch Gebied. Voor de meeste aanwezigen was zijn verhaal een, soms nostalgische, herkenning en voor enkelen een eyeopener.

Hierna konden de aanwezigen hun eigen gang gaan, enkelen kozen voor een wandelingetje door Buren, anderen bezochten het museum en weer anderen raakten met elkaar in gesprek. Flarden van de gesprekken opvangend viel het op dat het verblijf in de West bijzonder moet zijn geweest. Men had er, vaak met partner of gezin, privé en functioneel met veel plezier gewoond en gewerkt. Sommigen hebben zich er zelfs permanent gevestigd na hun diensttijd.

Deze reünie vast in de jaaragenda van SMC?

Inmiddels is deze reünie in het SMC-bestuur geëvalueerd. De eerste constatering is dat het een geslaagde dag was, voor herhaling vatbaar! Het merendeel van de aanwezigen was begunstiger van SMC, enkelen niet. Op grond van de doelstellingen van SMC is dat geen enkel bezwaar, hoewel zij die nog geen begunstiger zijn natuurlijk van harte worden uitgenodigd dit te worden. Lang niet alle uitgenodigde Surinamengangers waren naar Buren gekomen, die paar die er wel waren gaven te kennen dat zij ook in de toekomst ook graag weer naar de 'De West-Reünie' zouden willen komen. Alles bij elkaar heeft het SMC-bestuur besloten om deze reünie iedere twee jaar op de kalender te plaatsen. Dus graag tot 2014!

Daarmee zal nu ook de initiële opleiding Algemene Militaire Basis Vaardigheden (AMBV) weer terugkeren naar Apeldoorn. Het complex Detmerskazerne zal door de Koninklijke Marechaussee definitief worden verlaten. In 2013 zal de kazerne door Defensie afgestoten worden. Een nieuwe bestemming is nog niet bekend.

Kaderleden van de Detmerskazerne stonden op het kazerneplein gereed om de symbolische overdracht uit te voeren door middel van een 'run, row and bike' tocht van Eefde naar Apeldoorn. Kolonel Egon Hoppe gaf daartoe het startschot.

Het Trompetterkorps speelde het Wapenlied tijdens het strijken van de Marechausseevlag. De vlag werd overhandigd aan leden van de bereden brigade. Met het zingen van het Wilhelmus kwam aan de sluitingsceremonie een einde. Op de SMC-website is een foto-impressie van deze dag geplaatst.

Opening Jeroen Severs Gebouw

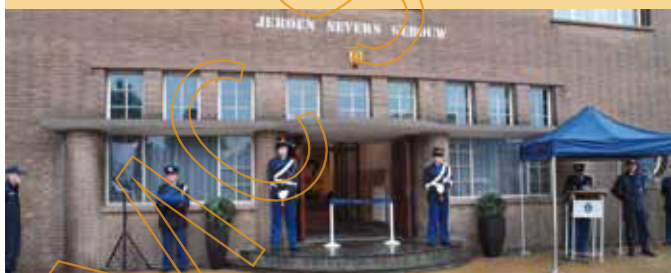
Op 5 oktober 2012 werd op de Koning Willem III gebouw 23 nu als het Jeroen Severs Gebouw geopend.

De ouders, broers en overige familieleden, alsmede een dertigtal andere genodigden werden verwelkomd door Commandant LOKKMar, kolonel Egon Hoppe. In zijn toespraak bij het Jeroen Severs Gebouw memoreerde kolonel Hoppe de omstandigheden waaronder Jeroen Severs sneuvelde.

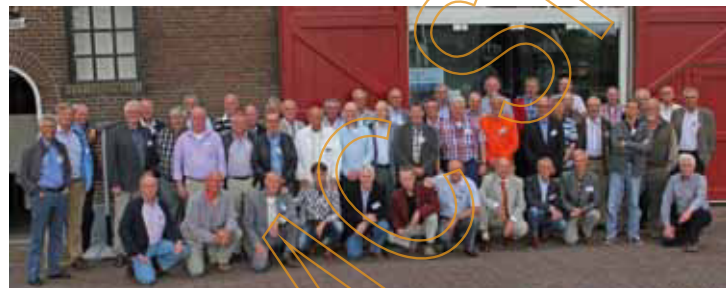
Ook de moeder van Jeroen Severs hield een korte toespraak waarin zij onder andere de KMar collega's bedankte om het gebouw de naam van haar zoon te geven. De heer en mevrouw Severs verrichtten samen met kolonel Hoppe de opening door middel van het doorknippen van een KMar lint.

Links bij de ingang van het gebouw is een gedenkteken ingericht ter nagedachtenis aan Jeroen. Het condoleanceboek dat aan de heer en mevrouw Severs werd overhandigd bij de sluiting van de Detmerskazerne werd door de heer Severs thans bij het nieuwe gedenkteken geplaatst.

Vierenveertig jaar later, vijftig man gevonden

Hans van der Linden is al jaren begunstiger van SMC en leest Marechaussee Contact elke keer weer met veel plezier. Hij maakte deel uit van de beroepslichting 1967-5 die op 13 september 1967 met 71 jonge mannen aan de opleiding tot marechaussee begon. Regelmatig las hij over een reünie, het inspireerde hem ook zelf maar eens een reünie te organiseren. Na een jaar ploeteren en studeren op de Willem III kazerne in Apeldoorn

werden ze overal in het land geplaatst en verloor men elkaar, zoals het zo vaak ging met lichtinggenoten, uit het oog.

Voor Hans van der Linden betekende het achtereenvolgens de Brigades Soestdijk, Schiphol en de meeste tijd bij de Brigade Utrecht, waarvan de laatste tweeënhalf jaar bij de recherche. In oktober 1973 verruilde hij het Wapen voor een baan bij de politie in Gouda. Daar zou hij tot 1988 blijven om vervolgens naar het Ministerie van VROM te gaan, waar hij als fraude- en administratie-rechercheur, met automatisering als specialisatie, werkte tot zijn VUT in 2004.

Een enkele keer kwam hij nog wel eens een maat van zijn lichting tegen. Vorig jaar, 44 jaar later, kwam Hans van der Linden weer in contact met Wim Kragting en kort daarna ook weer met Lammert Lok, beiden van zijn lichting.

Gedrieën besloten ze te gaan werken aan een reünie van hun lichting. Diverse namen wisten ze zelf nog wel en geleidelijk aan kwamen alle namen boven water. Nadat alle namen en adressen bekend waren geworden zijn de initiatiefnemers hen gaan benaderen waarna bijna iedereen enthousiast reageerde op het idee een reünie te houden.

Statistiek

Tijdens de zoektocht bleek dat inmiddels zes oud-collega's waren overleden (Rob Boers, 20-3-2004, Dirk Burger, in 2002, P. Dijkgraaf, 27-3-2011, Jos van Gorp, in 1973, H.J. Nordkamp, 2-12-2010 en Arie Zijp, in 2001.)

Uiteindelijk hebben zich vijftig collega's aangemeld voor de reünie, maar kort voor de dag hebben er zich twee afgemeld en drie van hen zijn die dag niet komen opdagen.

Reünie

Met uiteindelijk vijftig man werd op 13 september 2012 de reünie gehouden in het Marechausseemuseum te Buren, precies 45 jaar nadat de lichting was opgekomen.

Hans van der Linden: 'Het was een geweldige dag, om al die maten van toen weer te ontmoeten en te spreken over hun loopbaan en privé-leven. Wim Kragting, Lammert Lok en ondergetekende hebben veel werk gehad aan het organiseren van dit evenement, maar het was het helemaal waard'. En: 'We zijn Johanna Heuff ons aanspreekpunt bij het museum en het museumteam veel dank verschuldigd voor de gastvrijheid en de prima catering'.

Nieuwe begunstigers

D. Dijkstra

Dpl 61-5 tamboer

F.P. van Rossem

Ber 90-6

S. Schrik

Ber 69-5

Mevr. F.H. Sikkens-Baas

Weduwe van H. Sikkens

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 3314 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur SMC

Overleden begunstigers

A.Berends

Geboren op 19 juli 1931

Overleden op 10 augustus

2012

Ber 51-3

M.I.P. Ceelen

Geboren op 1 februari 1950

Overleden op 20 augustus

2012

Ber 69-3

UNPROFOR

R. Huffenreuter

Geboren op 4 november

1942

Overleden op 5 augustus

2012

Dpl 64-4

W.J.R. Jacobs

Geboren op 24 oktober

1920

Overleden op 23 september

2012

Ber

A.Klip

Geboren op 24 september

1931

Datum overlijden niet

bekend

Dpl 53-4

J.T.H. Moonen

Geboren op 3 april 1935

Overleden op 29 augustus

2012

Donateur

A.W.L.B. Oppewal

Geboren op 28 juli 1941

Overleden op 2 september

2012

Dpl 60-4

E. Paulusma

Geboren op 6 januari 1927

Overleden op 3 september

2012

Dpl 43 DMC; NBS

Ned. Indië; 1MPI; 2MPI

J. Schut

Geboren op 14 oktober

1928

Overleden op 19 augustus

2012

Dpl 48-1

J.W. Smith

Geboren op 8 oktober 1932

Overleden op 1 augustus

2011

Dpl 4 DMC; 52-3

Bestuur en redactie Stichting
Marechaussee Contact
betuigen de nabestaanden
hun medeleven en wensen hen
sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
Tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
algemene bankrekening: 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
bankrekening SMC-artikelen: 916446
t.n.v. SMC te Zoeterwoude

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisplein 23
8071 LX Nunspeet
Tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Postbankrekening 3912106
t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN nr: NL82INGB0003912106
BIC nr: INGBNL2A

Commissie reünies, contactdagen en herdenkingen

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Indiërubriek

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

www.marechausseecontact.nl

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winstoogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland). SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met het Veteranen Instituut, het Museum der Koninklijke Marechaussee en andere relevante organisaties.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel diende bij het Wapen en de Korpsen. Zij worden van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/ Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

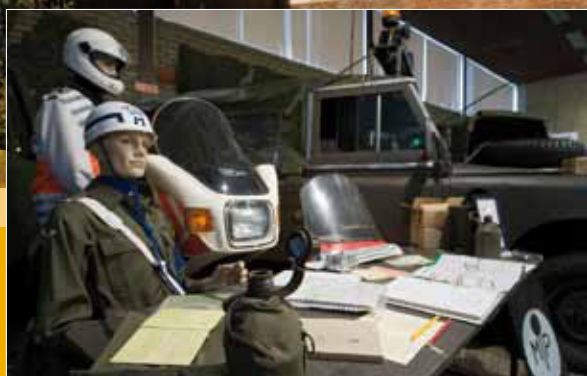
Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Museum der Koninklijke Marechaussee

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel: 0344-571256
W: www.marechausseemuseum.nl
E: postbus@marechausseemuseum.nl

Elke dag open van 12.30 -16.30 uur, voor feestdagen: zie website